

Midnattsropet

Nummer 3-4 • 1981 • Årgång 22 • Pris 7:50

Maranata-Du, vår Herre, kom!

**"Jesus är uppstånden
ifrån död och grav ..."**

Påskens budskap når den aldrig sinande strömmen av människor i Domkyrkans skugga på Kungsgatan i GÖTEBORG. Se sid. 5 — 9

**ARNE
IMSEN**
hem från
Västindien

*Intervju på
Mittuppslaget!*

**Leif bytte
raggar-
rundan
mot
den smala
vägen**

**PÅSK-
nummer**

■■■ När Leif Halvarsson blev frälst för sju år sedan kallade kompisarna honom för "raggar-Jesus". I öknamnet låg det nu inte bara ironi och elakhet, där fanns både nyfikenhet och avundsjuka. Leif, han vittnade om sin nyvunna tro, och det inte bara genom att prata. Inför sina ofrälsta kamraters åsyn bröt han sönder popskivor för hundratals kronor. Han hade ju fått en ny Herre i sitt liv. Ganska ofta hände det att gänget kom in på samtal om Gud och Jesus. En del av hans kamrater lämnade sej också åt Gud.

Men Jesus frälste inte Leif bara från synden. Han krävde också efterföljelse och omvändelse. Den dagen kom då Leif fick lämna "raggar-rundorna" i Västerås bakom sej och istället följa Jesus på den smala vägen. Och det blev på ett mycket konkret och praktiskt sätt.

Leifs hustru Anette har en helt annan bakgrund än sin man. När man samtalar med henne kommer man osökt att tänka på bibelordet "du känner från barndomen de heliga skrifterna..." Så länge hon minns har hon älskat och tillbett sin frälsare. När hennes systrar döptes då hon var nio år gammal blev hon ganska besviken över att inte få vara med. Trots sin blyghet gick hon en kort tid därefter till pastorn och förklarade att hon också ville döpas.

Idag bor Leif och Anette tillsammans med dottern Erika, 1 år, hos storfamiljen i Jönköping, eller Huskvarna rättare sagt. Hur hamnade de där? Fortsätt läsa så ska du få veta hur det går till när den Jesus som kallade fiskaren Petrus, tullmannen Matteus och Lukas, läkaren, kallar ett ungt par i dagens moderna Sverige.

Storebror blev frälst

För Leifs vidkommande började det med att storebror Björn blev frälst. Då förstod Leif att det där med kristendom och Jesus nog inte bara var bluff. För det hade

Leif bytte RAGGAR-RUNDAN mot DEN SMALA VÄGEN

"Aldrig har jag sett den klarare än nu!"

Anette och Leif Halvarsson heter ett ungt par som bor och verkar hos syskonen i Jönköping. Deras vittnesbörd visar oss att det inte alls är någon omöjlighet att på ett praktiskt sätt följa Jesus i dagens moderna samhälle. Efter tre år hos storfamiljen på Humlegården, Latorp och några månader i Jönköping säger de samstämmigt: Aldrig har vi sett vägen klarare än nu!

Text och foto: Maj-Christine Ögren

verkligen hänt något med storebror Björn. För första gången på flera år ägnade han lite tid och intresse för "lillbrorsan" Leif. Och nu var det inte för att slåss eller retas. Nu pratade han med honom. Framför allt så vittnade han för honom. Och hur det nu kom sej så hamnade Leif så småningom i Pingstkyrkan. Själva mötet betydde inte så mycket för Leif. Men när mötet var slut böjde hela församlingen knä för att bedja, och då blev det jobbigt för honom. När sedan hans blivande svärfar kom och frågade om de inte skulle be till Gud för honom, ja, då kunde Leif inte kämpa emot längre. Och det har han aldrig ångrat.

— Nej, verkligen inte, fast då hade jag inte en aning om vad efterföljelse och tro egentligen innebar, säger Leif när vi sitter och samtalar i storfamiljens vardagsrum.

— Men själva frälsningsupplevelsen var det inget att ta miste på. Jag fick på ett

konkret och verkligt sätt möta Jesus och det har burit igenom allt.

— Fast det blev ganska svårt att komma in i ungdomsskaran i Pingstkyrkan. I och med det så fortsatte jag att vara tillsammans med de gamla kompisarna. Jag tappade aldrig frälsningen, men det blev svårt att komma framåt utan undervisning och gemenskap.

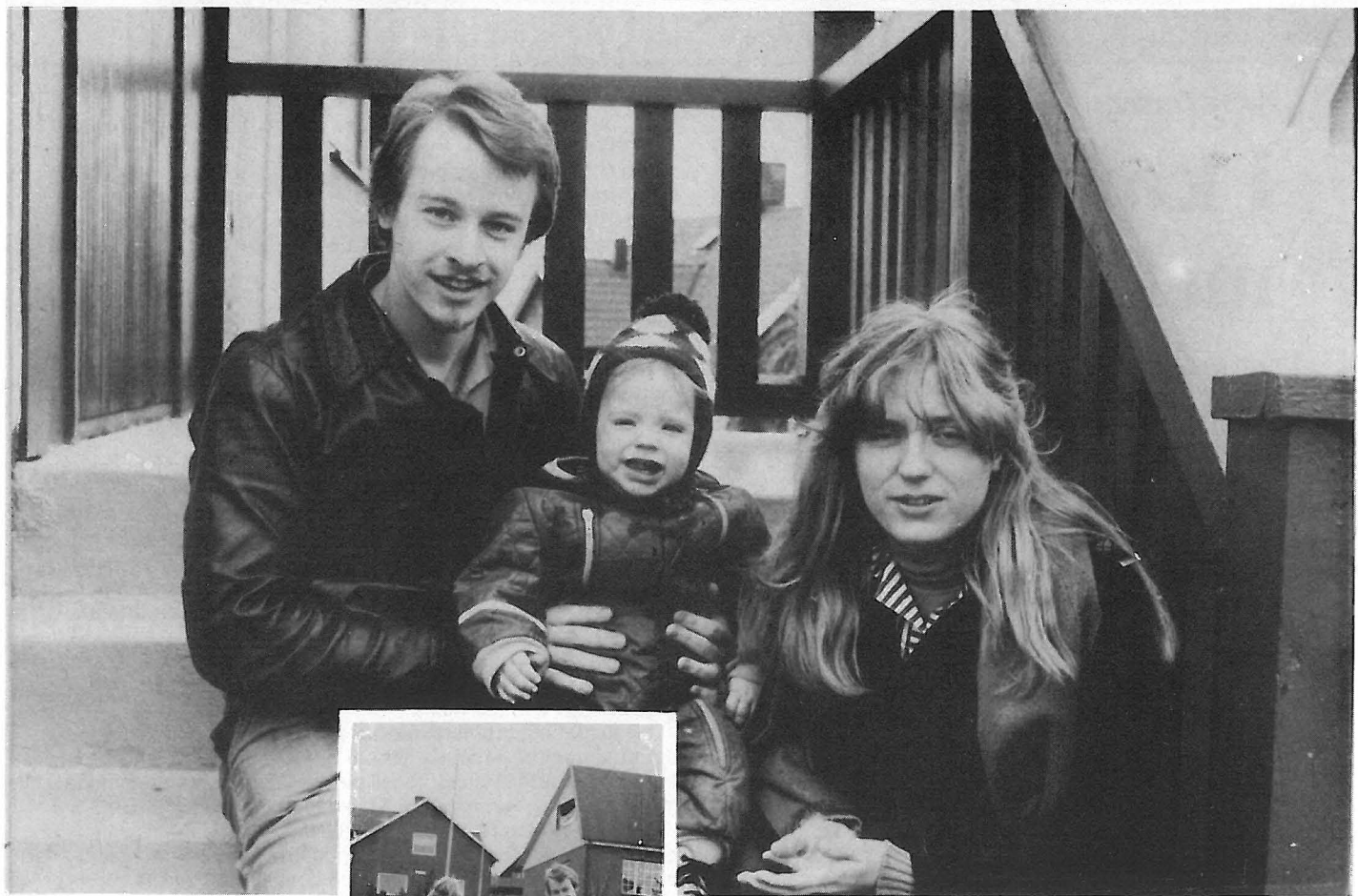
Hamnade på Maranatakonferens

1976 kom Leif och Anette för första gången på maranatomöte. Anette hon var hela veckan under sommarkonferensen i Malmköping, och Leif var med ett par dagar. Nu efteråt säger Anette att det för henne innebar många nya tankar och nytt ljus på många områden. Men inte för någon av dem hände det något revolutionerande. Anette hade nog tänkt sej att försöka sprida något av det ljus hon hade fått. Men när hon kom tillbaka till sin hemförsamling igen svalna-

de allt det nya hon hade upplevt.

— Att jag hamnade på den där livsavgörande veckan, för livsavgörande var den, även om det tog tid innan den fick praktiska konsekvenser, var bara det konstigt. Jag hade egentligen ingen speciell lust att åka, berättar Anette. Men det var något som tvingade mej. Jag kände att jag måste åka. Och efter den veckan blev jag mej aldrig lik. Bibelstudierna öppnade Guds ord för mej. Jag såg saker och ting i ett helt annat ljus än tidigare. Det här med kyrkopolitik, ekumenikens faror, avfallet och många andra saker fick jag biblisk kunskap om. Jag fick möta Gud på ett helt nytt sätt.

— När jag kom hem till min församling igen, som jag verkligen älskat och tillhört hela mitt liv, förstod jag att jag hade gjort något "fult" i mina syskons ögon alltså. De tyckte inte alls om att vi deltagit i Maranatas konferens.

Märkligt giftemål

Under den här tiden arbetade Leif på SJ och Anette inom sjukvården. 1977 gifte de sej och det efter att Gud lett dem tillsammans på ett ganska märkligt sätt.

— Ja, det var egentligen konstigt, säger Anette och ser ganska full i skratt ut. Det var nämligen så att jag var tärna och Leif marskalk när hans bror och min syster gifte sej. Och redan då, tre år före vårt bröllop, visste jag att vi skulle ha varandra. Fast jag förstod inte hur det skulle gå till. Leif var ju inte ens frälst då. Men det resulterade i att jag fick riktig nöd för hans frälsning och kunde bedja för honom. Leif han visste inget, varken om frälsning eller giftemål...

Leif han blev ändå frälst och bröllopsklockorna kunde ringa för det unga paret. Efter bröllopet flyttade de ut till en modern förort, Vallby utanför Västerås. Där de bodde i fem månader, längre orkade de inte med förortslivets alla påfrestningar. Bå-

Anette, Erika och Leif utanför storfamiljens bostad i Huskvarna.

da hade de en oidentifierbar längtan i sina hjärtan att följa Jesus. Men hur skulle det gå till? Rent praktiskt alltså. Inte kunde väl det kristna livet bara bestå i att gå på möten och sedan leva ungefär som vanliga människor gör. Visst måste det finnas något mer. Leif han funderade på de här sakerna. Men då kunde ingen av dem ana att den längtan skulle besvaras på ett så konkret sätt.

Smärtsamt

På sommaren 1977 var det dags för en ny sommarkon-

ferens med maranatafolket. Under året som gått hade Leif och Anette ganska flitigt deltagit i maranataförsamlingens möten, både i Västerås och Stockholm. Men den här sommaren blev början till en helt ny trosvandring.

— Ja, under V-77, det stora kyrkopolitiska mötet i Västerås, bestämde vi oss för att lämna det sammanhang vi stod i. Visst var det smärtsamt på många punkter, men vi hade inget val. Gud hade så klar och tydligt visat sin väg. Båda upplevde vi hur Gud kallat oss in i ett helt nytt sammanhang, berättar Leif.

På hösten tog Leif tjänsteledigt från sitt arbete på SJ. På sin tjänstledighetsansökan skrev han "utbildning till evangelist". Ansökan gick igenom(!) och Leif for iväg till bibelskolan i Stockholm. Efter bibelskolan blev det omöjligt för Leif att stanna kvar i fackföreningen. Han begärde utträde, men fick inte något svar på den ansökan eftersom han sade

upp arbetet strax efteråt. Leif och Anette hade nämligen bestämt sej för att flytta in i någon av storfamiljerna. Det ville man göra för att kunna förkroppsliga det maranatabudskap som nått deras hjärtan.

— En kort tid bodde vi hos storfamiljen i Hjulsta. Då väntade vi på att köpet av Humlegården skulle bli färdigt och i april 1978 flyttade vi dit. Från början var det egentligen meningen att jag skulle satsa på att laga och underhålla storfamiljens bilar, men det blev så småningom mest kaffförsäljning. Det har varit en mycket krävande men inspirerande och lärorik sysselsättning. Tänk vad mycket jag har fått se av Sveriges avlånga land, och så många olika typer av människor jag fått träffa. Men inte har det bara varit en dans på rosor. Nu efteråt ser man allt som en enda lång nyttig fostringsperiod. Upp tidigt på morgnarna, ja, ibland mitt i natten i ur och skur. Sälja pepparkakor i 25

Forts. sid. 26

Arne Imsen:

I konflikt med sin samtid

I alla tider har det funnits reformivrare. Inom alla områden finns det opinioner som vill förbättra det bestående. I varje tid finns det en miljörelig, en fackföreningsrelig, en arbetsgivarförening, e t c. Det finns renodlade egoister, men också idealister, religiösa grupper och dessutom en kulturell. Således finns det ett antal opinioner att förankra sitt budskap i eller ett antal opinioner att vädja till.

□ □ □

Om Noa hade velat få en bred uppslutning kring sitt program då hade han t ex kunnat föreslå sin samtid att bygga ett kulturhus och på den vägen reformera samhället. Det var ett alternativ, därför att kultur av olika typer förbättrar samhället. Noa kunde också ha begärt eller vädjat till den religiösa opinionen och föreslagit att bygga en kyrka eller ett tempel.

Men det projekt Noa hade var hopplöst. Det var ovetenskapligt, isolationistiskt och fanatiskt. Och i allra högsta grad oekonomiskt.

Det finns en hel del frågeställningar kring Noas projekt. För det första: Vem hade upplåtit platsen? Vem hade godkänt ritningarna, materialet? Hela vägen fanns det människor som tänkte och reflekterade. Ändå står det: "Och de visste av intet..." förrän floden kom.

Noa presenteras som rättfärdighetens förkunnare. Han kom in i ett motsatsförhållande och en konflikt till sin egen samtid.

Rättfärdighetens förkunnare. Människorna äter och dricker, bygger och planterar. Man frågar sig: Vad är rättfärdighet? Det handlar ju om att köpa och sälja. Vad är då rättfärdighet ifråga om att köpa, sälja, bygga och plantera? Där har vi ju i ett nötskal byråkratin, teknologin och en hel del samlevnadsfrågor.

Om det kristna budskapet ska få genomslagskraft handlar det inte bara om att vara from, att säga och vara. Det innebär också att göra Guds vilja, ty först då i det ledet kommer effekten av vår gudsfruktan.

□ □ □

Vad är det Jesus behandlar i sin bergspredikan? Vad ska vi äta, dricka och kläda oss med? Var ska vi bo. Visst är det om de sakerna det handlar. Så säger han att vi alla samlar. Alla söker. Det är frågan om vad vi samlar och vad vi söker. Det handlar om värden som omvandlas till oförgånglighet. Därför att vi är förvandlade.

Söken först Guds rike. Guds rike består i rättfärdighet, frid och glädje i den helige Ande. Detta budskap faller till jorden som döda fåglar om det inte förkroppsligas och synliggöres i det att vi bygger en ark. Guds rike består inte i ord utan i kraft. Kraft är energi. Vad är det som bestämmer vår standard? Det är energin.

Men i Guds rike finns ingen energibrist. Det beror på att vi står i direkt förslutning med själva källan. Kraften finns men utnyttjas dåligt.

Kärnkraftsaggregaten finns outnyttjade och ingen har makt att sätta igång dem för att utnyttja energin. Någon måste få makt att starta dem. Beslut måste fattas på högsta nivå och regeringen måste säga sitt maktbud: Nu kan ni starta så att kraften kan frigöras.

"Mig är given all makt i himmel och på jorden. Gå därför ut och tänd kärnkraftsaggregaten..." Nej, så sa inte Jesus. "Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar..."

Men det är bara den ena sidan av verksamheten. Man måste börja bygga med det nya materialet som har invigts genom kraften som frigjorde energin, gjorde döda stenar levande och placerade dem i ett gudomligt sammanhang.

Söken först Guds rike och hans rättfärdighet så skall också allt det andra tillfalla eder. Guds rike först och allt annat tillfaller. Vi får kraft och rätt att frigöra allt bundet kapital, makt att fördela och förvandla. Makt att höja nivån, bli en egen kulturrörelse, en proteströrelse. Makt att skapa en egen social ordning, en egen rättsordning, en egen ekonomisk ordning. Fullmakt att bli ett egendomsfolk med myndighet att utföra uppgifter och fungera i en prästerlig tjänst.

Går vi in i det här så skall allt det andra tillfalla oss. Vi ska inte sakna något. Underbara tanke att detta kan realiseras genom oss i den här tiden.

Moses lät sig inte förskräckas av konungens vrede... Föräldrarna gömde undan barnet när han var liten och räddade honom. Det är den uppgiften vi har. Vi håller barnen undan de krafter som vill komma åt och oskadliggöra.

Vi får kraft och resurser att föra saken vidare. Det gäller också hemundervisningen. Gud uppenbarar sig i små händelser, också när det gäller kläder och bostad, men också när det gäller undervisning. Gud uppenbarar sig och vi får makt att förverkliga Guds plan. Vi bygger och världen börjar förstå att Gud bor ibland oss.

□ □ □

Ständaktighet betyder triumferande tro — inte en passiv och avvaktande — men en triumferande. Den tron är det som attackerar, utmanar och lyder. Den tro som gör Guds vilja. Det är mycket som tas ifrån och går förlorat, men den som bevarar tron intill änden han skall vara frälst. Aposteln sa "Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat tron."

Har man förlorat allt på jorden men bevarat tron då har man vunnit allt.

Aposteln Paulus sista station på jorden var en fängelsecell, men från det lyftes hans ande och svingade sig fri efter fullbordat segerlopp.

□ □ □

De visste av intet förrän floden kom och tog dem allesammans bort. Varför? Det gick inte att få rättfärdigheten in i handeln. Att få en fördelning till stånd...

Låt religionen bli en stimulans för handeln, en stimulans för ekonomin, för arbetet och kulturlivet och du får framgång. Men kristendom det är ingen stimulans för världslivet. Det är död åt världslivet.

För de första kristna var det helt otänkbart att kunna engagera sig eller befatta sig med statliga eller samhälleliga institutioner... Nog behöver vi hjälp för att bli korsbärare i Jesu efterföljd. Det är mer än ord, det är ett livsprogram. Gud vill att vi skall förverkliga det.

Midnattsropet

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08 / 23 52 30 • Postgiro 57 16 20-4

Utkommer med 16 nr om året.
Ansvarig utgivare: Arne Imsen.
I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker,
Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 60:-, Halvår 32:-, Kvartal 17:-. Lösnummer 4:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang", d v s prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras

senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk e t c.

Tryck: Pilgrims-Tryck, Bromma 1981

Följ med TORBJÖRN HELMNER till Brunnsparken i Göteborg och brunnskanten i Samarien.

■■■ Det är fuktigt och kallt. Den välkända göteborgsdimman tätnar över Brunnsparken i city. Sista spårvagnen har just lämnat stan och klockan närmar sig en kvart över två. Det doftar inte sill och sjöluft utan en svag bris förmedlar amerikansk hamburgare från det nyss stängda MacDonald.

Kvällens stora evenemang på Scandinavium med kristen rock har för länge sedan slagit sitt slut-ackord. Några enstaka nattvandrare är de enda som syns till nu förutom de vanliga fyllona i parken. Men de är det inga som bryr sig om. Endast bankchefen som klagat för att hans personal har en "snuskig" arbetsutsikt från banken i parkens östra hörn. Inte ens de patrullerande poliserna lever upp till sitt rykte om brutalitet utan går förbi utan att se.

— "Haru en braja?" hörs en röst bakom mig. Jag vänder mig om, väntande att få se en narkomans härjade ansikte. Till min förvåning tillhör rösten en ung flicka på högst tretton år. Trots lackväskan och den halvvrökta cigaretten kan hon inte dölja det. Bakom imitationspälsen, läppstiftet och den tuffa hållningen tittar ett barn fram. Med ett barns skräck och rädsla. Ögonen är hårda.

— "Haru en braja?" stöter hon fram igen och syftar på ett pipstopp harsch. — Du vet, jag kan betala.

Plånboken är full av hundralappar. Säkert har hon gått på Vasagatan ikväll och sålt sin kropp för en hundring eller en sil. Tydligt är hon populär och kunderna många.

Jag förklarar att jag inget har att sälja, att jag tror på Jesus, är frälst... Hon flinar till, osäkert och generat. Missbruket har visst redan gett henne talsvårigheter. Hon går vidare och uppslukas så småningom av dimman. Tretton år och både pundare och prostituerad. Kanske hittas hon kvävd i sina egna spyor på toaletten nere vid Centralen om några år. Eller...

Hemma på Hisingen en halvtimme senare förvandlas, framför en öppen bibel, händelsen i Brunnsparken till ett middags-samtal vid en brunn i Samaria.

— Giv mig att dricka. En ömklig förfrågan har öppnat bibelns mest kända och mest missförstådda samtal. Ett samtal mellan två behövande människor. En i behov av vatten, den andre av livets vatten. Ett samtal mellan den av vandringen trötte och törs-

tige Jesus och en prostituerad kvinna som gått till brunnen vid middagstid för att slippa bli sedd. Uppfylld av människoskräck och ångest för människors fördömande har hon gått ut den hetaste timman på dagen. Det är Jesus som talar:

"Förstod du Guds gåva och vem det är som säger till dig: Giv mig att dricka, så skulle du i stället hava bett honom, och han skulle då hava givit dig levande vatten"... "den som dricker av det vatten jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta, utan det vattnet jag giver skall bliva i honom en källa, vars vatten springer upp med evigt liv."

Väckelseappellen har gått ut. Men var finns människomasorna? Var finns gospelkören som skulle backa upp budskapet? Var finns den förtätade väckelsestämningen? Var finns den gripande och sentimentala maningen att komma fram till den välklädde och strålände predikanten? Var finns rådgivarna ifall hon skulle...

— Herre giv mig det vattnet! Kvinnan tar emot. Hon tror på mannen som sagt henne allt. — Herre, jag ser att du är en profet!

Jesu ord har avslöjat hennes situation, hennes synd, ångest och hopplöshet, Jesu ord blir det upplevda ordet. Livskällan springer upp i henne och förvandlar det nedtyngda, mörkret, ångesten och skulden till ljus med evighet och hopp!

Solen bränner. Brunnskanten är dammig och het. Är detta värdigt en kristen sammankomst? Hade det inte varit bättre om en syster med stabil bakgrund besökt kvinnan i hennes hem? Hur skall det gå sedan med hennes sociala situation?

Kvinnan låter sin kruka stå. Hon skyndar in till staden. Borta är fruktan för människornas bedömning och fördömanden. Löst, fri och frälst ropar hon ut:

— *"Kommen och sen en man som sagt mig allt! Kom och ta emot Jesus!"*

Vem har sänt henne att evangelisera? Borde hon inte först lära sig ordningen i församlingsbänken? Lära sig att representera sin tro på ett värdigt sätt. Har hon gått på bibelskola?

En stor del av stadens invånare tar emot Jesus till frälsning. De kommer till tro genom en enda kvinnas vittnesbörd!

Läsare! Låt den samaritiska kvinnans förvandling bli en undervisning. Låt det bli en väckelsepredikan för dig du ofrälste vän! Om dig själv, om den orenhet och synd vi alla är födda till, om vägen till rening genom Jesus Kristus, om tron som utesluter alla moraliska och intellektuella prestationer. Låt dig uppfyllas av hans levande vatten och evigt liv! Du bänksittande och passive missionär med "baksmälla" och missmod från den senaste offensivkampanjen. Låt dig uppfyllas av hans utgivande kärlek och låt dig tändas av den Helige Andes intensiva missionseld! Gud vill använda dig!

— *"Lyft upp edra ögon och sen på fälten hur de hava vitnat till skörd." Joh. 4.*

Ett nödrop i välfärden!

Maranatagruppen i Göteborg: - Vi vill satsa på evangelisation

PETER o. MAJ-
CHRISTINE
ÖGREN

har gjort reportaget
från GÖTEBORG.

I Göteborg, västkustens huvudstad, lever och arbetar en storfamilj tillsammans med en hel rad vänner och sympatisörer. Det sjuder av liv i den lilla kommuniteten. Men så har det inte alltid varit.

Perioder av torka och kamp har föregått den andliga vår och islossning man nu upplever. I domkyrkans skugga på ströget, där människomassan väller fram, ljuder sången och budskapet. Inte bara vid påsk utan året runt. Som ett ljus i mörkret lyser dessa uppståndelsevittnen. På gatorna, i affären med bokcaféet, i närradion, i möteslokaler och tältmöten, genom arbetet.

Då MR hälsade på i gemenskapen kunde det konstateras att det hänt en hel del sedan man för ett år sedan lämnade den utdömda Wesleykyrkan i Majorna. MAJ-CHRISTINE ÖGREN förmedlar vad syskonen hade att berätta.

Tillåt mig att börja det här reportaget, som alltså ska handla om storfamiljen i Göteborg, med några personliga reflektioner. För någon tid sedan fick jag en fråga av en syster, och det var förresten inte första gången den frågan ställdes; "varför skriver ni alltid så positivt i tidningen? Allt låter så bra. Det finns ju massor av problem också. Men i era artiklar skriver ni bara om det som är bra..." Kära syster. Det kanske inte är värt att du läser det här reportaget från Göteborg. Det är nämligen alltigenom positivt. Men det är väl inte vår uppgift att dra fram små oväsentliga detaljer, som vi människor brukar kalla för problem, när Gud håller på att utföra sina väldiga gärningar mitt ibland oss. Vi kan väl inte haka upp oss på de tandlösa anfall som mörkrets makter utsätter oss för lite då och då. Nej, istället lyfter vi segerfanan ännu högre och vittnar om och ser det som Gud gör. "Varen alltid tacksamma..." står det i Guds ord. Och det har vi verkligen all anledning att vara. Människor blir frälsta och vi får av nåd gå en kampfylld väg och strida för rättfärdigheten mitt i detta mörkrets tidevarv. Är inte det anledning nog att lyda bibelns uppmaning att alltid vara tacksamma?

I vilken ände ska man egentligen börja...! Göteborg har det hänt så mycket på ganska kort tid. Allt är lika värdefullt. Men värdefullast är ändå det fantastiska att människor blir frälsta. På annan plats i tidningen kan du läsa om Vivi-anns och Nicoles frälsning. Att dom blev frälsta beror till en liten del på närradiosändningarna. Fyra och en halv timme i veckan sänder Radio Maranata i närradion. Väckelsemöten, bibelstudier, vittnesbörd, intervjuer och appeller strömmar ut till göteborgarna. Och radioprogrammen har verkligen fått gensvar. Det hör alltid av sig någon efter programmen, för det mesta flera stycken. Många beställer kassetter, skivor eller program. En del är arga andra glada. En del vill bli frälsta, andra bara samtala om andliga frågor. Torbjörn Helmner som håller i närradiotrådarna kan verkligen berätta om de mest skiftande erfarenheter.

Omöjlig dörr öppnas

Att människorna lyssnar på närradion bevisas också genom att många kommer till storfamiljens nyöppnade affärslokal som ligger mitt i centrala Göteborg. För tre månader sedan hände något mycket märkligt. Torbjörn var och tittade på en

utannonserad möteslokal. Under möteslokalen fanns en exklusiv affärslokal, så exklusiv och dyr att Torbjörn inte för ett ögonblick trodde på möjligheten att kunna överta den. Hur det nu var så berättade han för ägarinnan om storfamiljens arbete i Göteborg. Dagen efter ringde kvinnan och frågade om man möjligen var intresserad av att överta affärslokalen. Dom trodde ju på samma Jesus som hon...

Syskonen visste inte riktigt vad de skulle tro. Här hade man i månader sökt efter en affärslokal med ljus och lycka och så ringer det en dam och frågar om de vill överta en exklusiv lokal mitt i centrala Göteborg. Det här var bara sådant man hört talas om tidigare. Nu fick de själva uppleva hur Gud öppnat en totalt omöjlig väg.

Gatumöten och evangelisation

Men tillbaka till affären lite längre fram. Något som är väldigt kännetecknande för syskonen i Göteborg är den intensiva gatuevangelisationen. Där går de inte bara ut och sjunger för att det ska vara så. Här präglas varje gatumöte av verklig glädje och entusiasm. Otaliga kontakter har knutits med människor just genom gatumöten.

— Ja, en hel del människor träffar man just genom gatumötena, berättar Torbjörn. Och det händer ibland att människor kommer fram till oss och säger "är det inte ni som brukar vara ute på stan och sjunga". Jag glömmer aldrig en episod som intäffade för en tid sedan.

— Jag var ute och gick i Brunnsparken klockan tolv en natt då en ung man kom rusande efter mej. "Stanna, stanna", ropade han. Jag undrade vad i all sin dår det var frågan om, men stannade naturligtvis för att höra vad han ville. Då sa han att han kände igen mej från ett gatumöte i Stockholm torsdagen innan och från ett gatumöte här i Göteborg följande lördag. Han hade alltså åkt till Stockholm där han hörde mej sjunga om Jesus och nästan det första han hörde när han kom tillbaka till Göteborg var vi som stod och sjöng och vittnade. Behöver jag säga att den killen blev frälst...

En annan episod berättar Gert-rud:

— Vi är ju inte speciellt bundna av tider och organisation så en vanlig regnig måndagseftermiddag kände vi att vi skulle ut på stån och sjunga. Egentligen är vi väl inte riktigt kloka, sa vi till varandra, men det kanske är någon speciell vi ändå ska sjunga för.

— Vi åkte ut på stån och sjöng en stund. Där stod en man som var avfälling och lyssnade hela tiden och han blev verkligen gripen av vittnesbördet om Jesus.

Förändrade attityder

I affärscentrat "5:an" brukar man ofta sjunga. Men hittills har det inte varit särskilt populärt. Affärsmännen har varit måttligt intresserade av sången och musiken och tillkallat polis varje gång de hört maranatatona. Men sångarna har troget återvänt och nu har affärsmännen givit upp och gett dem tillstånd att sjunga ut sitt budskap till de väldiga folkmassor som lagt sina liv på materialismens altare. Nu har de alltså fått tillstånd att sjunga där och till och med fått plattform att stå på.

— Men det där med plattform är vi nog måttligt intresserade av, säger Torbjörn. Man vill helst hålla sej på folkets gatunivå. Jag upplever mycker mer närkontakt med människorna då än när jag står på en estrad och sjunger med förstärkare och andra tekniska finesser. Jag tror också människor har lättare för att ta kontakt med oss på den lägre nivån.

Utan att på något sätt överdriva kan det skrivas att göteborgsgruppens väckelsemöten är välbesökta. Och där har också närradion betytt en hel del. Förutom väckelsemöten samlas man också till bibelstudium och bön varje vecka. Då kommer vännerna i församlingen regelbundet. Tältmöten hade man också i somras.

— Annars är just Göteborg en ganska så religiös stad med ett massivt kristet utbud. Men lustigt nog ser man aldrig några kristna grupper ute på stån. Och vi har haft några kristna ungdomar som kommer på våra möten fyllda med frågor om det kristna livet, lärjungaskap och efterföljelse, säger Torbjörn. Det är ungdomar som vill något mer än sitta på möten.

— Fast väckelsemöten och andra sk "traditionella" möten har verkligen en fuktion att fylla, men det måste förstås finnas något mer. Möteskristendomen genomskådas av ärligt sökande människor

Hemundervisning

Tage och Gertrud har fyra barn och Elisabeth, den äldsta, ska börja skolan till hösten. Ja, det vill säga, det ska hon ju inte förstås. Tage berättar hur han i lördags postade brevet där det står att Elisabeth Johansson kommer att undervisas i hemmet enligt §35 i skollagen.

— Det ska verkligen bli intressant att se reaktionen hos skolmyndigheterna här i Göteborg, säger Tage. Vad jag vet så är det väl första gången i historien man ställs inför detta faktum att ett föräldrapar väljer att undervisa sina barn i hemmet.

— Vi har förstås haft hemundervisning här ganska länge, inflika Gertrud. Jag har börjat undervisa båda mina flickor sedan en termin tillbaka. Mirjam, den näst äldsta, är bara ett år yngre och hon har redan lärt sej en hel del. För oss är det här med hemundervisning den enda vägen. Det har vi så klart för oss. Och det har gått väldigt bra med undervisningen. Jag har lärt Elisabeth en del grundläggande saker och till min stora förvåning har Mirjam också lärt sej en hel del genom detta, på köpet så att säga.

För att nu återgå till det här med affären. Och nu blir det idel positiva tongångar igen. På adressen Kyrkogatan 30 ligger alltså storfamiliens affär där man säljer andrahandskläder, skivor, kassetter, prydnadsföremål, hantverk och lite annat smått och gott. Där kan man också ta sej en kopp kaffe i

För Henrik blev mötet med Maranata

En vändpunkt mot ett friare liv i Kristus

17-åriga Henrik Edenhorn är ofta med och ställer upp då det är frågan om möte eller evangelisation i Göteborg. Han har ett händelserikt liv bakom sig, och har redan hunnit med att bo både i Portugal och Grekland. Sedan 1978 är hemvisten Göteborg, där han studerar vid en kristen skola.

Här berättar nyandedöpte Henrik om sitt första möte med Maranata.

Första gången jag kom i kontakt med Maranata var 1974. Mina föräldrar hade fått en LP-skiva (Jesus kommer), av några vänner och jag kommer ihåg hur vi spelade skivan om och om igen varje dag, och på hösten samma år besökte vi ett väckelsemöte i Sölvesborg. Det var en fantastisk upplevelse och något helt nytt. Jag var visserligen medlem i en Pingstförsamling men det inrutade, högtidliga

sammanhang jag var van vid är ojämförbart med detta. Jag såg frigjorda människor tona ut en outhärlig frälsningslycka på ett spontant och enkelt sätt och budskapet var närgånget och personligt. Detta blev en slags vändpunkt för ett friare liv i Kristus och jag är så tacksam till Gud för allt han har gjort för mig. Det är en stor nåd att få vara Jesu vittne och gå ut med budskapet.

Henrik Edenhorn

mycket lugn och avstressande miljö. Tänk dej att du går omkring i Göteborgs centrum. Stressigt, bullrigt, massor av människor, ett enormt utbud från högtalare och försäljare - och så kommer du in i en affär där friska väckelse-toner möter dej. Kaffedoften sticker dej i näsan och du kan slå dej ned vid ett bord, bli serverad en god kopp kaffe och läsa en bok av fin kristen kvalitet. Allt det här kan du faktiskt få vara med om när du kommer till Göteborg. Och det här med böckerna har sin egen lilla historia som vi låter Torbjörn berätta.

Fick böcker

— Det var alldeles i början när vi nyss hade öppnat affären

som jag stod där en dag och stirrade på de tomma bokhyllorna. Jag tyckte dom skrattade åt mej... inga böcker och inga pengar. Skulle vi egentligen kunna kalla det för bokkafé, då måste det naturligtvis finnas böcker först, sa jag för mig själv.

— Men det hann inte gå så många dagar förrän en man ringde och undrade om vi ville ha lite böcker. Och det visade sej inte vara vilka böcker som helst. Det var väldigt fin kristen litteratur och flera exemplar av en del. Det kan man väl kalla för konkret bönesvar.

Innan vännerna övertog affären såldes det filipinskt hantverk och en del filipinska möb-

Forts. nästa sida

Forts. fr. föreg. sida

ler där. Och i samband med övertagandet fick syskonen överta en del av det inneliggande lagret. Så förutom andrahandskläderna och de andra prylarna finns också korgar, uppläggningsfat och annat fyllinskt hantverk som ger affären en viss prägel. Men allra populärast är faktiskt skivorna och kassetterna.

— Ja, de flesta som kommer in här köper en skiva eller en kassett, berättar May-Grethe som heter Norberg i efternamn. Många säger att de hört en viss sång i närradion som de gärna vill köpa. Det är också ganska många som beställer radioprogram.

Ovanför den här affärslokalen finns det utrymmen som står tomma och som syskonen gärna skulle vilja disponera. Till sommaren vill man driva ett vandrarhem, typ Pilgrimshem, i centrala Göteborg och dessa lokaler skulle vara som skräddarsydda för den verksamheten. Och kunde Gud ge syskonen den fina affärslokalen så kan Han säkert ge det andra också.

— Till sommaren MÅSTE vi helt enkelt ha någonstans där vi kan ta emot turister, säger Torbjörn med en iver som bara en evangelist kan göra. Tänk vilket utomordentligt sätt att evangelisera på. Och eftersom Göteborg är en mycket internationell stad med massor av folk på sommaren så vore det ett utmärkt sätt för oss att nå människor.

Att det här med bön fungerar kan syskonen ge många bevis för. Bara det att man har mat för dagen är ett bevis. Arbete finns det gott om, och sliter och arbetar gör de verkligen, men arbetet är ideellt och ger ingen ekonomisk vinning. Man försörjer sej på en del ströjobb, men en stor del av försörjningsbördan lättas genom de kärleksfulla syskon som kommer med matkassar, eller erbjuder sej laga mat åt hela storfamiljen en söndag. Alla hjälps åt och det är väl så en Guds församling ska fungera.

— Vi har verkligen fått se Guds trofasthet under dessa år vi bott i Göteborg, säger Gertrud avslutningsvis. Ibland har man tyckt sej vandra i öknen, men vi har sett att Gud öppnar och stänger de dörrar Han vill i Hans tid. Och det är alltid den rätta tiden, även om vi inte alltid ser det så. Det är underbart att se vad Gud gör, och nu önskar vi bara att vi av nåd får fortsätta gå på Hans väg. ■

Mamma började lyssna på Radio Maranata

I en helt vanlig familj i en Göteborgsförort började det plötsligt hända saker. Först blir mamman frälst. Sedan börjar Radio Maranatas budskap tona ut i lägenheten. Det ena leder till det andra och så småningom är revolutionen ett faktum. Hela familjen tar emot Jesus. Det får i sin tur konsekvenser som sträcker sig mycket längre än att man som Nicole och Vivianne byter dansbanan mot väckelsemöten...

Nicole och Vivi-ann heter två unga flickor som helt nyligen fick lämna sina liv i Guds hand. Numera till bringar de en stor del av sin tid tillsammans med storfamiljen i Göteborg. Just när detta skrivs har Vivi-ann bestämt sej för att flytta till storfamiljen. Hon har sagt upp sitt arbete för att kunna tjäna Herren på ett fullt och riktigt sätt.

— Ja, jag fick ju inte vittna på mitt arbete så där kunde jag inte fortsätta arbeta när jag blev frälst, förklarar hon. Och då måste jag sluta eftersom jag först och främst är en Jesu lärjunge nu.

Det var inte så värst länge sedan som de här två flickorna döptes. Deras vittnesbörd är ett enda stort bevis på hur Gud har sådan otrolig omsorg om den lilla enskilda individen.

Beställde kassett

Egentligen började alltihopa för fem år sedan då flickornas mamma blev frälst.

— Hon blev frälst hemma hos mormor och morfar, berättar Nicole. Och hemma hos dom hade vi också fått en slags barnatro inplanterad i våra hjärtan. Man har liksom alltid trott på Gud och kanske till och med bett till honom, fast oftast i krissituationer förstås. Men frälst, nej, det var väl inte så aktuellt. Vi ville ju ut och ha roligt, dansa och ha kul med kompisarna.

— Men så för något år sedan började mamma lyssna på Maranatas närradio och beställde en kassett som Tage kände att han skulle komma och överlämna personligen i stället för att skicka. När han kom satt mamma och läste i en broschyr om skolan och de började visst prata om skolan. Då berättade han om Maranatas verksamhet, mamma blev intresserad och började gå på maranatomöten. Och vi fick förstås höra om mycket av det hon hade upplevt, berättar flickorna.

"På min Mästares befallning"... Torbjörn Helmner döper Vivianne. Strax efteråt var det systern Nicoles tur.

Fast redan dessförinnan hade de samtalat med mamma om en del andliga saker. För de kunde inte undgå att märka att mamma blivit frälst den där gången för fem år sedan.

— Nej, det märktes verkligen, säger Vivi-ann. Och visst började man tänka lite. Men vi var ju unga och ville ha roligt. För det förstod vi att skulle vi bli frälsta så måste vi sluta med att dansa och sådana saker. Och det ville vi inte, i alla fall inte jag.

Men Nicole tröttnade snart på att gå ut och roa sej. Redan alldeles efter det att mamma Tove blivit frälst upplevde hon faktiskt frälsning, men det försvann snart eftersom hon inte hade frälsta kamrater eller var med i någon slags gemenskap. Men efter några år ute i svängen började hon tänka på lite allvarigare saker.

— Ja, det var nästan som om Gud talade till mej om döden och allvaret med livet. Jag upp-

Nicole med Midnattsrop och traktater i folkvimlet på Kungsgatan i Göteborg.

levde nästan en slags ångest och drogs hit och dit. Visst skulle jag kanske vilja bli frälst, men Vivi-ann drog i mej och ville gå ut och inte bara hon förresten, jag hade andra kamrater som också lockade mej åt det andra hållet. Jag levde nästan ett slags dubbelliv. Till slut började jag gå med mamma på möten. Att gå ut och dansa var helt meningslöst. Visst kunde det vara roligt för stunden. Men inte någon djupare tillfredsställelse..

Bad till Gud

Det var i den situationen Nicole formade en mycket enkel, men ärlig, bön: "Gud hjälp mej så jag kommer in i din frälsning, men på ett sakta och varsamt sätt." Och den bönen har verkligen blivit besvarad. Gud började med att plocka bort Nicoles kompisar, en efter en flyttade från stån. Vivi-ann slutade tjata om att Nicole skulle följa med henne ut och Nicole kunde i lugn och ro överlämna sitt unga liv i Guds hand.

Men hur gick det för Vivi-ann då?

— Ja, så småningom tappade jag också sugen på att gå ut och dansa. Nu efteråt förstår jag att det var Nicoles och

mammas böner som gjorde att jag blev så förändrad. Jag var hemma, läste och började faktiskt också tänka lite djupare.

— Helt plötsligt såg jag på världen omkring mej med nya ögon. Vid jultid blev jag på något sätt medveten om vad som fanns i världen. Jag såg den fruktansvärda ondskan som omgav mej, men jag förstod också att Jesus Kristus fanns! Att Han måste finnas. Jag förstod att det var ett maktspel om människor, och också om mej. Och jag förstod också att jag måste överlämna mitt liv till Jesus. Så när det skulle bli dop här bestämde jag mej för att överlämna mej till Gud och också låta döpa mej.

Nu är alltså de båda flickorna i full färd med att tjäna Herren i storfamiljens sköte. De deltar i

gatumöten, delar ut traktater, hjälper till i affären och delar också på ansvaret i storfamiljens hushåll med allt ifrån att diska till att passa barn. Och helt plötsligt har de fått ett meningsfullt liv. Deras ansikten strålar när de talar om Jesus, när de berättar om hur Han sökte dem, hur de får tjäna Honom och följa Honom. Att se dem gå omkring på Göteborgs gator och dela ut traktater och sälja Midnattsropet är ett stort vittnesbörd om vad Gud förmår göra när Han får grepp om människors liv. Trots sin ungdom förstår de att livet här på jorden är så kort och måste användas på bästa och meningsfullaste sätt. Och det enda meningsfulla är att vittna om, och tjäna Herren Jesus.

Gertrud Johansson,
Göteborg:

- Det är ett ord jag har tänkt på...

Det är ett ord som jag har tänkt på de senaste dagarna, det är ordet "ödmjukhet". I 1 Petr. 5:6 står det så här: *"Ikläden eder alla i umgängelsen med varandra ödmjukheten såsom en tjänardräkt. Ty Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka giver han nåd. Ödmjuken eder alltså under Guds mäktiga hand för att Han må upphöja eder i sinom tid."*

Vi människor har en förmåga att vilja upphöja oss själva i alla sammanhang. Vi är högmodiga och tror oss vara förmer än andra omkring oss. Ibland tror vi oss t o m veta bättre än vad Guds ord säger. Tänk om vi kunde lära oss att vara ödmjuka i vårt förhållande till Gud och till varandra. Det står att vi kan *"ikläda oss ödmjukheten"*. I Fil. 2 står det att vi *"må i ödmjukhet akta den andre förmer än oss själva"*. Tänk så många problem i vår gemenskap som skulle vara lösta om vi tog fasta på de orden. Det är mycket viktigt med tanke på att Gud måste få utföra sitt verk i och igenom oss. Vi behöver bli ett hjärta och en själ för att kunna vinna människor för Guds rike. Den högmodige kan inte Gud använda. Vi måste förstå vilka värden det gäller. Om vi ödmjukar oss inför varandra kan vi också böja oss inför Gud och för Hans vilja. Tänk att Jesus kom för att tjäna oss och ge sitt liv för oss. Han, som är Guds egen son, *"ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja intill döden på korset"*. Detta står i Fil. 2. *"Därför har ock Gud upphöjt honom över allting och givit honom det namn, som är över alla namn"*. Må vi var och en ödmjuka oss under Guds mäktiga hand till frälsning både för oss själva och andra människor. Tiden är ju så kort och inte vill väl någon av oss stå ivägen när de sista kärvarna ska bärgas in. *"De ödmjuka giver Han nåd"*, och Herren vill ge oss nåd att bli använda av Honom den tid som är kvar.

Jesus är svaret!

May-Grethe Norberg,
Göteborg

När jag skriver detta, sitter jag i storfamiljens kök här i Göteborg.

Det är kväll och ganska lugnt, ibland hör man någon spårvagn eller bil när de dundrar förbi.

Det är en kväll då människor sitter vid sina TV-apparater, är på fest eller bio. Man försöker

hitta något som kan mätta behovet man har inom sig. Längtan efter ömhet, kärlek och tillfredsställelse.

Tyvärr hittar man ingenting som gör en lycklig på det viset. Istället, utan att veta om det, går man längre bort ifrån det. En del gör det i trots förstås.

Skulle man fråga folk idag: "Vem är Jesus?" skulle de flesta se frågande ut. En del kanske skulle svara: "Det är väl någon som levde i historien".

Andra vill inte svara, för att de vet, men inte vill. Inte tror man att det är han som mättar behoven.

Det är till människor som inte är frälsta, som vi får ropa ut: JE-

SUS KOMMER SNART!

I Romarbrevet 10:9 står det: "Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst".

Varje människa måste välja sida, antingen livet eller döden.

Jesus sa om sig själv: Jag är vägen, sanningen och livet.

Vill du vara med när Jesus hämtar

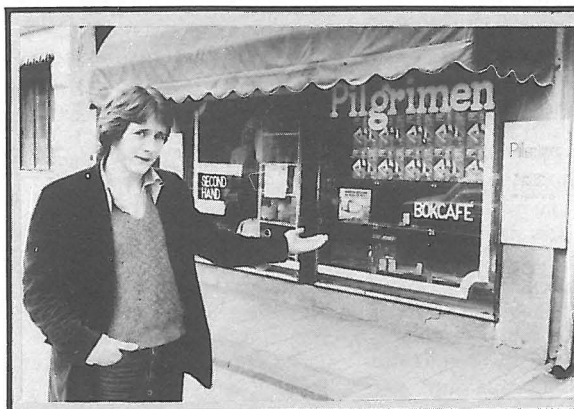
hem sin brud till himmelen

vill du möta honom på en brustensky.

Han har kallat många gånger

Snart han kallar dig igen

låt ej nådens sista timme från dig fly.

**Lugn och avstressad miljö
— mitt i city!**

- BOKCAFÉ med väckelsekristen musik o. litteratur
- SECOND HAND
- HANTVERK

Öppettider: Vardagar 9.30 — 18.00,
lördagar 9.30 — 14.00

Pilgrimen

Kyrkogatan 30, Göteborg

Predikan av ARNE IMSEN

Då Jesus kommer ut ur dödsriket som förstlingen, så ges det samtidigt tillkänna att han inte är den ende, utan tillsammans med honom går alla de andra som hör honom till.

Om Jesus är uppstånden ifrån de döda, då har döden icke längre någon som helst makt över dem som tror på honom.

UPPSTÅNDE

I första Kor.15 den 20:e versen heter det: **"Men nu har Kristus uppstått ifrån de döda såsom förstlingen av de avsomnade"**. Och där lägger man märke till en speciell ordning. Kristus har uppstått ifrån de döda såsom förstlingen av de avsomnade.

Pris ske Gud! Bibeln använder mycket underbara uttryck med avseende på Jesu uppståndelse. Det heter till och med att han är den **förstfödde** ifrån de döda. Därmed har det givits tillkänna att själva dödsriket är ett moderssköte som fick föda fram Jesus. Skriften säger det var omöjligt att döden kunde behålla honom.

Då Jesus kommer ut ur dödsriket som förstlingen, så ges det samtidigt tillkänna att han inte är den ende, utan tillsammans med honom går alla de andra som hör honom till. Om Jesus är uppstånden ifrån de döda, då har döden icke längre någon som helst makt över dem som tror på honom.

Åhörarna i dödsriket

Noa beskrivs som rättfärdighetens förkunnare. Men denne Noa hade inte många åhörare. Rent mänskligt sätt blev resultatet av en mångårig och trogen verksamhet synnerligen magert. Det står att endast åtta blev frälsta. Och då kan man ju naturligtvis ställa frågan: Vad har en sådan verksamhet för uppgift att fylla?

Sett ur tidens synpunkt så är ju Noa ett stort jättefiasko där hans missionsinsats gick ut på en enda sak, nämligen att rädda sin egen familj. Men sett ur evighetens synpunkt så är resultatet av hans arbete oräkneliga miljoner.

Om vi läser skriften och ser in i detta sammanhang så förstår vi ju att det här är någonting alldeles oerhört. För vi måste ställa frågan: Vad gjorde Jesus i dödsriket?

Noa hade en uppgift. Han var rättfärdighetens förkunnare och skulle predika. Men Jesus hade en annan uppgift och han predikade också. Och Jesus predikade för Noas åhörare. Om han inte hade gjort det hade hela Noa budskap hängt i luften. För det han sysslade med var bara symboler och förebilder. Arken exempelvis, det var en underbar gudomlig räddningsplan, en illustration för hela mänskligheten till Guds våldiga frälsande makt, att han kan frälsa dem som kommer till honom.

Men det var trots allt bara en räddning ifrån de fasor och ifrån det elände som hela skapelsen upplevde i den våldiga dom som drabbade den synliga världen. Men det var ingen slutlig dom.

Döden och synden

I första Petri brev, möter vi dessa tankar utvecklade av Herrens tjänare Petrus. Och han säger så här i den 18:e versen av det tredje kapitlet: **"Kristus själv led ju en gång döden för synden"**. Det tror vi

på. Det står inte att han led döden för syndare utan att han led döden för synden. Här är det alltså inte frågan om vem han dör för men *orsaken* till att han led. Och då i sin tur kommer den här frågan. Vilka syndar dog han för?

Det finns ju ett oerhört syndaregister, medvetna och omedvetna, brister, ting som vi aldrig upptäcker eller ser men som Gud måste se och det finns uppenbara förfärliga syndar. Men han dog för synden. Och då är frågan: Är allt medräknat eller finns det någonting som är ogjort? Är det någonting som han icke har lidit döden för. Det är den avgörande frågan. Vi vet ju att det är på det här sättet: Om en sjukdom som har angripit en människa sprider sig till andra och man plötsligt hittar ett medel för att bota sjukdomen så hjälper man ju inte bara den förste. Har man hittat medlet för sjukdomen, då kan man vanligtvis bota alla som lider av samma sjukdom. Har man ett vaccin exempelvis mot en viss smitta, en viss sjukdom, då kan man vaccinera alla och alla blir hjälpta.

Det är likadant här. Har Jesus lidit döden för synden, så spelar det ingen roll vilken syndaren är, eller hur han är beskaffad, då kan han bota all synd, rena ifrån all synd. Då gäller det för allt. Pris ske Gud. Nu finns det naturligtvis olika grader av möjligheter, olika effekter. Det kan vara långt gånget, eller det kan ha utvecklats sig på ett mindre allvarligt sätt. Men vi vet ju att syndens slutresultat är döden. Har Jesus botat synden så har han dessutom också tagit itu

med döden, eftersom döden är en följd av synden. Om han har botat oss ifrån denna synd, så att vi har tagits ut ur döden, ut ur allt straff, ut ur all hämnd, ut ur all vrede, då är vi oåtkomliga, helt oåtkomliga för all bestraffning -kan aldrig straffas. Det finns inga möjligheter. Vi kan bara belönas.

De avsomnade

Jesus har lidit döden för synden och han har därmed också löst dödens problem. Bibeln gör det här så klart då den utvecklar den biologiska processen ifrån födseln och till döden. Det vi kallar för döden vägrar bibeln att kalla det för så, för den talar om att sova, att avsomna. **"Vi vilja icke lämna eder, käre bröder, i okunnighet om huru det förhåller sig med dem som avsomna, för att i icke skolen sörja såsom de andra, de som icke ha va något hopp."** (1 Tess. 4:13)

Att sova är inte detsamma som att dö. Då lever man, men vilar. Man somnar efter slutad arbetsdag, för att i vila invänta en ny morgon. När morgonen kommer, då står man upp, ära vare Gud, för att möta en ny dag. Alla de som har avsomnat, har gått till vila. De har inte dött.

Här har du den oerhörda skillnaden mellan de som dog i gamla testamentet och de som avsomnar i nytestamentlig tro på sin frälsare. För det står om dem i gamla testamentet, de for ned. Det är uttrycks sättet. Men om Jesus Kristus heter det: "Han for upp". Har du inte läst det i Efesierbrevet 4: "Han for upp". Och han är den ende som har farit upp. Den dom som Noa uttalade — den var tidlig till sin karaktär. Den ende som kan uttala en evig dom, det är Jesus Kristus själv. För all

dom finns hos honom. Han är den myndige och den maktägande på den punkten. Det finns ingen som kan döma oss i helvetet — utom han allena. Och då måste det bottna i att vi icke har velat ta emot hans frälsning. D v s självförvållat har vi valt att avvisa honom.

Här finns det inget utrymme för någon reinkarnationslära, så att vi liksom skall gå igen i nästa liv och få ytterligare en chans för att så småningom förfinas och förädlas och förbättras. Och då vi har nått fram till idealet så befordras vi in i allt högre regioner. Det är bara svammel.

Den förlorade sonen

Skriften säger i första Petri brevets tredje kapitel. Där heter det i den 18:e versen: "Kristus själv led ju en gång döden för synder, rättfärdig led han för orättfärdiga på det att han skulle föra oss till Gud."

Han led med en speciell avsikt — han skulle föra oss till Gud. Och om vi läser i Efesierbrevet i det andra kapitlet så får vi veta att vi var så bortkomna, så förnedrade, så förblindade och så förmörkade att det bara fanns ett enda uttryck som täckte verkligheten i vårt tillstånd och det var döden. Bibeln säger att vi var döda i synder och överträdelser. D v s vi var på samma sätt som den förlorade sonen i främmande land. Han säger: "Denne min son var död, men se han lever". Han var död i sina relationer till Gud. Men han var också död i sina relationer till människor för han hade inga vänner. Fadern var långt borta och vännerna och fienderna var långt borta. Han levde i gemenskap med svinen. Det var hans lott. Och det är mänsklighetens lott. Hon har sjunkit ner på en nivå så hon inte på ett anständigt och riktigt sätt kan umgås med vare sig Gud, änglar eller människor. Förnedringen har nått dithän att hon har lättare att umgås med svinen. Det säger

något om situationen.

Och därför så vill jag uttrycka det här en gång till. Det är inte frågan om vissa ytliga förändringar i mänsklighetens, eller människans situation, utan det är frågan om en konstitutionell och permanent förändring som omöjliggjorde allt sant, sunt och högre liv, säger Skriften.

Dödsriket skakar

När man har sjunkit ner på den nivån, så har man förlorat all värdighet och har givetvis inga som helst rättigheter. Man kan inte ge djur mänskliga fri- och rättigheter. Och det är heller ingen som exempelvis ger svin medborgerliga rättigheter. Ett svin föds inte till svensk eller rysk medborgare, det är bara människor som kan ha sådana kvalitéer och

Den verkar retroaktivt ända tillbaka till Adam. Därför så kommer vi att bli förvånade då vi kommer hem till himmelen och möter miljoner av hedningar som inte kunde frälsas genom Noa, utan led döden... och straffades till köttet. Men det var inget slutligt tillstånd utan tidsbestämt till köttet.

Då Jesus kommer ner till dödsriket, träder in i evigheten och möter hela den mänsklighet som hade skördats av döden då börjar ett väckelsemöte, frigörelsemöte och helbräddagörelsemöte av sådan karaktär att hela dödsriket skakar på sina grundvalar. Och varför skakar det i sina grundvalar? Därför att det börjar röra på sig. Då måste massor, skaror av människor börja röra på sig, då gungar grundvalarna, alldeles förfärligt. Eftersom det här handlar om miljoner och åter miljoner som vilar, och som i ett enda ögonblick

ler att några andra blev dödade, är inget förunderligt. Därför att de var besmittade och förorenade av en synd som måste leda till död i dubbel mening. Både biologiskt och andligt. Det fanns inga andra möjligheter. Vi har nyss talat om vad vi hade förtjänat. Vi hade genom vår vedervärdiga synd som vi hade tagit i arv och som vi dessutom hade fortplantat genom våra egna gärningar och därigenom fördjupat genom vårt eget medgivande. Att vi så s a s mötte ett slut på detta liv, var ju helt normalt.

Men här möter du det helt unika och sensationella att en rättfärdig dör. Se hur han träder fram inför sina egna och proklamerar, **i världen liden i betryck, men frukta icke jag har övervunnit världen**". Och där hade han hållit provet. Han hade övervunnit världen. Men det gjorde han inte genom sin död. Han övervann Satan ge-

Jesus predikade i dödsriket för en församling, som är den största någon predikat för. Den är den näst största genom alla tider.

sådana möjligheter. Men vi var långt borta, förmörkade till vårt förstånd, vi var döda, vi var värda att avskys vi var vidriga och vedervärdiga men Herren tog all vår synd på sig, och rörde undan allt som låg där som hinder för all sann gemenskap med Honom.

Det var inte nog med att vi älskade det onda och gjorde det onda. Vi umgicks med och tillbad onda andar som vi tjänade under förevändning och tro att vi tjänade Gud. Vi hade avgudar i all oändlighet och följde fursten över luftens härsmakt. Vi var inte värdiga att leva i tiden på jorden, och givetvis ännu mindre att leva i himmelen, i evigheten. Det enda målet som var tänkbart för detta släkte var det eviga mörkret.

Och då Jesus lider och dör, då dör han inte bara för framtidens mänsklighet, han dör också för hela den förflutna mänskligheten. HANS FÖRSÖNING VERKAR RETROAKTIVT.

Den största församlingen blir den som står slutfärdig på evighetens strand, som han skall välkomna in i den eviga härligheten.

börjar resa på sig och röra på sig. Då skakar dödsriket.

Världen och Satan besegras

... "Ja, han blev dödad till köttet", läser vi. Och här får vi den hjälp vi behöver för att komma till insikt om hur vi egentligen handlar. Det heter "han blev dödad till köttet". D v s detta var inget slutligt tillstånd. Det var det inte. Eller var det det? Nej. Han blev alltså dödad till köttet och det bestod strängt taget i att hans kropp överlämnades åt bödlar som plågade den tills det liv vi kan registrera med våra ögon flydde. Han blev dödad till köttet.

Det handlar alltså om hans kroppsliga tillstånd. Och det som gör det här så anmärkningsvärt och innehållsrikt på samma gång, är just det att hans kropp blev dödad. Hade det varit din eller min kropp, då hade det inte varit så konsigt. Att Moses blev dödad, el-

nom sitt liv. Han frestades i öknen. Han frestades av Satan personligen. Han frestades utav massorna som kom för att vilja göra honom till konung — brödkonung. Han frestades att gripa till makten — att erövra makten. Men han sa nej! Han vann seger och gick aldrig in på några förhandlingar med Guds ärkefiende Satan. Han tillbakavisade honom med Guds eget ord.

När Jesus hungrade, så ställde han inte upp på Satans villkor och gjorde bröd av några stenar. Han kastade sig inte heller ner på något vis för att därigenom visa sin styrka eller bevisa sin gudomlighet. Han gjorde m a o ingenting av det han egentligen kände behov av för behovets egen skull. Han gjorde allt efter Faderns vilja.

Han kom inte för att betjäna, utan för att betjäna. Halleluja, Och han kom inte för att leva, han kom för att dö. Han fick bereda sig,

Forts. sid. 24

Text: Bo Högländer

TV 2/Rapport besökte temadag om skolan.

■ ■ ■ TV 2:s Rapport, lokalpressen och ett stort uppbåd maranataföräldrar var på plats i Eskilstuna, dit storfamiljen med Folke och Majken Jacobsson i spetsen sammankallat till temadag om hemundervisning och det nya lagförslag som när som helst kommer att behandlas i Riksdagen.

Det gäller §35 i skollagen där det föreligger ett förslag till ändring. Om förslaget godtas innebär det en allvarlig restriktion av den självklara rättighet varje förälder har att själv få uppfostra och undervisa sina barn, utifrån sin egen tro och filosofiska övertygelse.

Får ej hjälpa varandra

— Nu blir konsekvensen att flera föräldrar som väljer att bo kollektivt, i storfamilj, inte längre får hjälpa varandra eller samarbeta i hemundervisningen, påpekade Liv Emanuelsson.

— Gör vi det i fortsättningen kommer det att stämplas som enskild skola och falla under §34, skollagen i stället. Vi måste sätta oss i var sin hörna eller var sitt rum med var sitt barn och bedriva undervisningen.

Man kan fråga sig om det blir tillåtet att barnen gör läxorna tillsammans? undrade Liv vidare.

Arne Imsen, menade att den nya lagen inte blir något annat än ännu en, som han uttryckte det, "maranata-paragraf". Det har vi redan sett prov på i den s.k. "aga-lagen". En ny paragraf om närradion är också på väg, och så det här förslaget om ändring av §35 i skollagen.

Under alltsammans finns hela tiden det outtalade motivet: att sätta stopp för Maranata.

Om den nya lagen blir en verklighet, kan maranataföräldrar komma att hamna i den situationen att myndigheterna står utanför dörren för att omhänderta barnen. Vi är inte där ännu, men om samhällets alltmer restriktiva inställning i den här frågan bibehålls, kan konflikten komma att trappas upp.

Samtliga föräldrar som samlats var eniga om att detta inte är en ytlig fråga där det ges färdiga svar på alla frågor. Ingen normal förälder kan oberörd skiljas från sitt eget barn. Men samtidigt poängterade alla att det inte finns någon väg tillbaka nu. Att sända barnen till den statliga skolan vore ett grymt svek mot dem och mot den vision som blivit ett med maranata-folket de senaste åren.

— Ytterst handlar det om hela vår inställning till kulturlivet, slog Arne Imsen fast. Därefter var det dags att bryta upp från Radio Maranatas studio för gemensamt kamp- och opinionsmöte i centrum av stan.

Lovsång och tillbedjan och Guds ords förkunnelse blev en naturlig avslutning på den intressanta och händelserika dagen och förstärkte ytterligare det profetiska allvar som vilade över det som sades och gjordes.

Utmaning från skolan

Dagarna efter lät inte reaktionerna vänta på sig. I en av ortstidningarna stod att läsa: "Rektor till Imsen": "kom hit får du se!" Det är en rektor för Djurgårdsskolan, Ulf Larsson, som utmanar Imsen att under en veckas tid själv komma till en "vanlig" skola för att studera "elevvård, klasser, elevdemokrati, m m". "Jag tror inte Imsen vet vad han pratar om",

Ny Maranata-rättegång i Örebro.

Text: Peter Ögren

■ ■ ■ Knappt en månad efter det att domen fallit över Hans Brynte och Peder Blom så var det dags för en ny rättegång i Örebro. Samma rättsal och samma åklagare Stig L. Age men med nya åtalade. Den här gången gällde det den s.k. "Fastkedjningen", en demonstration där två Maranatabroder kedjade fast sig vid allmänna häktets tjänstebil som transporterade den då häktade

Hans Brynte. I rättsalen på onsdagsförmiddagen påpekade den åtalade att det varit fråga om en sympatiaktion för den orättvist häktade brodern. Man ville fästa allmänhetens uppmärksamhet på vad som höll på att hända. Dessutom önskade man "sympatisitta" solidariskt med sin broder som fick tjäna som syndabock för ett angrepp på en hel rörelse. "Skulle en sitta så skulle alla sitta."

Åklagaren rubricerade demonstrationen som skadegörelse och egenmäktigt förfarande och yrkade på stränga bötesstraff. Försvaren Lennart Hane menade dock att det inte kunde bli frågan om någotdera då uppsåtet inte varit att skada eller att, "rubba häktets besittning av bilen", som det heter i lagtexten om egenmäktigt förfarande. Dom i målet meddelas på skärtorsdagen...

Gävleborna fick höra Maranata-budskapet.

Text: Bo Högländer

■ ■ ■ Gävleborna fick tillfälle att höra maranata-budskapet häromsistens. Det var ett välbesökt möte i Folket Hus.

Arne Imsen predikade med utgångspunkt från Israels barns uttåg ur Egypten och deras senare fångenskap i Babel, om behovet av frigörelse för Guds folk i vår tid.

— Då man drog ut från Egypten och dess förtryck lämnade

samtliga trälldomen. Men det var annorlunda då befrielsens bud nådde Guds folk i Babel.

Då var det enbart en minoritet som hade bevarat identiteten som egendomsfolk och hade kvar längtan efter att återse Sion!

— Och i de yttersta dagarna nås de kristna med oförminskad styrka av frihetsbudskapet: "Dragen ut ifrån henne, I mitt folk"...

Vi som avskilt den här torsdagseftermiddagen, kvällen och natten för mötet i Gävle samt resan dit och hem, blev inte besvikna. Tacksamheten och gensvaret gick det inte att ta miste på.

Och nu ser både vi och — det är vi förvissade om — många kära bröder och systrar i Gävle fram emot, nästa maranatamöte i staden.

Samlad frikyrka i Eskilstuna: - VI TAR AVSTÅND!

Text: Torbjörn Helmner

menar Rektor Ulf Larsson som själv säger sig vara stolt över att få ta ansvaret för en svensk skola i tillämpning. "Skolans problem ska ventileras sakligt och inte på det här sättet", säger vidare Ulf Larsson.

Arne Imsen har redan antagit utmaningen och hoppas på det här sättet få ett tillfälle att vända sig direkt till eleverna och bl a aktualisera frälsningsfrågan utifrån barndopet, konfirmationen och skolan.

Eskilstuna Kuriren tog fasta på det dramatiska och gick ut med rubriken: "Maranatas hemundervisning stoppas? — "Då går vi under jorden."

Tiga ihjäl

I tidningen Folket kunde man också få reda på att det bästa man nu kan göra är att "tiga ihjäl" Maranata, som ändå "inte kan mena vad dom säger i sina program, utan ju är ute efter rubriker och uppmärksamhet". Det är Kalle Gustafsson på närradiokommittén i Stockholm, som med anledning av några program som Radio Maranata sändt i Eskilstuna tar till orda. Uttalandet föranleds av att programmen, som JK-anmälts, och granskats nu har friats av JK, eftersom det i programmen inte förekommit något angrepp mot någon enskild person utan endast allmän kritik mot yrkeskårer, enligt Folket. Man kan frestas att undra om det är i yttrandefrihetens namn eller som ledande representant för närradion, som Kalle Gustafsson talar om att tiga ihjäl en kritisk röst i ett allmer konformistiskt samhälle. Det kanske framtiden får utvisa.

Långt högre mål

Om målet inte satts högre än att eftersträva uppmärksamhet och rubriker kunde nog Maranata sägas ha lyckats mer än denna gång och följaktligen kunna lägga ned all fortsatt verksamhet — men kampen för hemundervisning, föräldrarätt och människovärde på bibelns grund har säkerligen knappt mer än börjat och i DEN får ting som rubriker och uppmärksamhet spela en underordnad roll och möjligen bli MEDEL för långt HÖGRE MÅL och strävanden, med långt högre insatser och värden än vad etablissemangets lojala representanter förmår eller vill fatta. ■

"Varuhus horhus".

"Svenska kyrkan är en ärkehora".

"Sverige på väg att bli en polisstat".

"Utspel av Imsen".

Löpsedlarna för Eskilstuna lokalpress har slagits om uppmärksamheten de sista veckorna. De feta rubrikerna är hämtade från uttalanden i radio Maranatas program i Eskilstuna. Mannen bakom orden som så skakat om en hel stadsbefolkning från polis till pingstpastor, är inte helt oväntat Arne Imsen.

I förra numret av Midnattsropet kunde vi berätta om upprinnelsen till den alltmer växande uppståndelsen i Eskilstuna. Där polis och närradiokommitté attackerade ett program från Radio Maranata som betecknades som "hetsprogram mot polis". Programmet var producerat av Arne Björkman.

Efter det att Arne Imsen anlät och i några direktsändningar över närradion gått till attack mot företeelser i samhället som kommersialismens och statskyrkans förföriska inflytande vaknade även kyrkorna till överfaran.

Oroad Frikyrka

Den samlade frikyrkligheten oroades så till den milda grad att man beslöt att offentligt gå ut med en gemensam insändare i lokalpressen. I insändaren tog man bestämt avstånd från Maranatas "onyanserade och osakliga påståenden".

Först uttalade dock en polis-kommisarie sin förvåning i tidningen Folket över att frikyrkorna var så passiva till Maranatas utspel. Passiviteten uppfattade han som ett tyst medgivande från samfundens sida.

— Kom inte sen och tala om att ni förmedlar ett kärlekens evangelium," avslutade han sin insändare provokativt.

Det dröjde inte lång tid efter förrän insändaren besvarades av Eskilstunas frikyrkoråd. En författning av Frälsningsarmén, Missionsförbundet, Baptistförbundet och Örebromissionen dök upp i spalterna. I skrivelsen tog man helt avstånd från Maranatas åsikter.

— Vi önskar närma oss de aktuella frågorna utifrån kärlekens evangelium. Formuleringen hade man således helt okritiskt lånat från polisen.

— Vi har inget att anmärka på polisens arbete, från kvarteret till Säpo, fortsatte missionspastor Bengt Lorentzi i insändaren.

— Vi dömer inte ut en hel polis-kår med utgångspunkt från enstaka händelser.

Pastor Lorentzi som författat manuset erkände dock i en intervju för Radio Maranata att han aldrig hört radioprogrammet. Han utgick ifrån vad lokalpressen skrivit!

Arne Björkman svarar

På frågan hur man skulle nalkas ex abortfrågan utifrån kärlekens evangelium, menade han att man inte kunde skilja mellan offentliga uttalanden i principfrågor och personlig självvärde. Det gällde alltså att vara mycket varsam med vilka ord man använde. I samma insändarspalt hade också producenten för det omdiskuterade radioprogrammet från Maranata, Arne Björkman skrivit sitt svar och förklaring till programmets uppkomst. Det presenterades också i förra numret av Midnattsropet. Där fanns med klar tydlighet alla fakta och syften medtagna, för den intresserade och upprörde att ta del utav.

Ändå inbjöd pastor Allan Näslund polismannen som så indignerat skrivit insändaren till sitt närradioprogram "Gomoron Eskilstuna" producerat av Pingstkyrkan, för att gemensamt ta avstånd till Maranatas "hetsprogram". I vanlig ordning gavs inget tillfälle för genmäle från Maranatas sida i sändningen.

När sedan pastor Näslund inventerades till Maranatas program veckan efter, avböjde han med skälet att någon satt upp en affisch om radio Maranatas sändningstider vid Pingstkyrkan!

Okunnig Allan Näslund

I sitt program beskrev Näslund Maranata som en rörelse i dödsryckningar. Maranata var ingen grupp i utkanten av frikyrkörelsen, den stod helt utanför. Maranata var i behov av publicitet, därför de provocerande uttalandena i etermedia.

— I min okunnighet trodde jag människor kunde skilja mellan kristen verksamhet och de som leker kristen verksamhet, avslutade Näslund medan polisen mumlade medgivande. Allmänhetens reaktion har dock bevisat motsatta uppfattningen. Telefonen hemma hos storfamiljen har gått varm efter de direktsändningar man haft över närradion. Idel tacksamma röster har uttalat sin uppskattning över att någon har vågat tala ut i de aktuella ämnena.

Aktion mot Maranata

— Kyrkorna är med om att undertrycka sanningen genom att förmedla en felaktig guds- och människobild, sade bl a Arne Imsen i en av de laddade sändningarna.

Han talade om Paulus kulturanalys i Romarbrevet 1 och 2 Tim. 3 och beskrev utifrån dessa bibelställen kultursituationen som Sodomsnatt. Han anklagade statskyrkans sakramentalistiska frälsningsförkunelse som förförisk och vilseledande och nattvardsfirande med konfirmander som en bidragande orsak till människors sjukdomar.

Så har då den unika situationen uppstått, att den samlade kristenheten tillsammans med samhällets representanter som polis och åklagare, tvingats gå ut i en gemensam aktion mot en minoritetsgrupp som Maranata. Utan att sakligt gå ut i debatt och bemöta kritiken har man i skrämmande okunnighet istället valt att offentligt ta avstånd från Maranatas åsikter.

Alarmerande i högsta grad!

BO HÖGLANDER i samtal med ARNE IMSEN
efter resan till Västindien.

BERTIL FREDRIKSSON fotograferade.

Var ligger Dominikanska Republiken? Många av MR:s läsare kanske inte vet det.

— Det är med det som med Sverige för dominikanerna. De vet inte vad Sverige är utan tror, i bästa fall, att det är en stad i Tyskland. Och det kanske kan vara ömsesidigt. Det är inte alla som är så väl orienterade så de vet att Dominikanska Republiken ligger i Västindien som egentligen är ett "felaktigt" namn uppkommet då Columbus trodde att han kommit till Indien vid hans landstigning där 1492.

VARFÖR åkte ni dit. I Radio Klara som sänder i Stockholms Närradio, sa man här om dagen att Imsen var i Västindien för att roa sig, vad har du att säga om det? De nämnde nåt om karnevalerna.

— Jo, för all del, vi har varit med på dem, men det får jag ju säga att nog fanns det ett behov av rekreation när jag åkte och jag var nog helt inställd på att i första hand försöka vila och ta det lugnt. Det har jag också gjort.

Hur blev ni mottagna av dominikanerna?

Jag fick enormt många inbjudningar att komma till olika ställen och predika, men i de flesta fallen skickade jag medarbetarna som var därnere. Jag har ju varit så lyckligt lottad med utomordentliga medarbetare. Med på resan var ju min medarbetare, Bertil Fredriksson, som jag har varit tillsammans med i många år. Han har verkligen hjälpt mig. När vi sedan kom dit, stod Stina Fridolfsson och Sonja Sandvik och en hel församling och väntade på oss. De tog emot oss i ett hus som några dominikaner hade ordnat åt oss. Dess-

utom var det en dominikansk familj som ställde en bil till vårt förfogande. Så småningom kom också Agneta Orellana dit ner och blev en utomordentlig tolk.

Hur känns det att komma hem från ett varmt och soligt Dom. Rep. till ett snöigt och kallt Sverige igen?

Det är väldiga växlingar på det rent fysiska området, men jag skulle vilja säga att andligt sett är klimatförändringarna ännu större och kulturellt kan man nästan tala om en chockupplevelse. Intrycken är många och växlande och så tycker man att de sociala, ekonomiska och politiska orättvisorna är fruktansvärt stora. Jag tycker det är förfärande att den kristendom man möter inte förmår tränga djupare ned i de sociala problemen än vad som är fallet. Där är jag frestad att tro att det beror på västerländsk påverkan. Det är en ytlig kristendom som i mycket stor utsträckning begränsar sig till extatisk mötesliv, men är sta-

ARNE IMSEN summerar från **Evangelium n** **utjämna kly**

Arne Imsen och hans medresenärer mötte de gästvänliga dominikanerna.

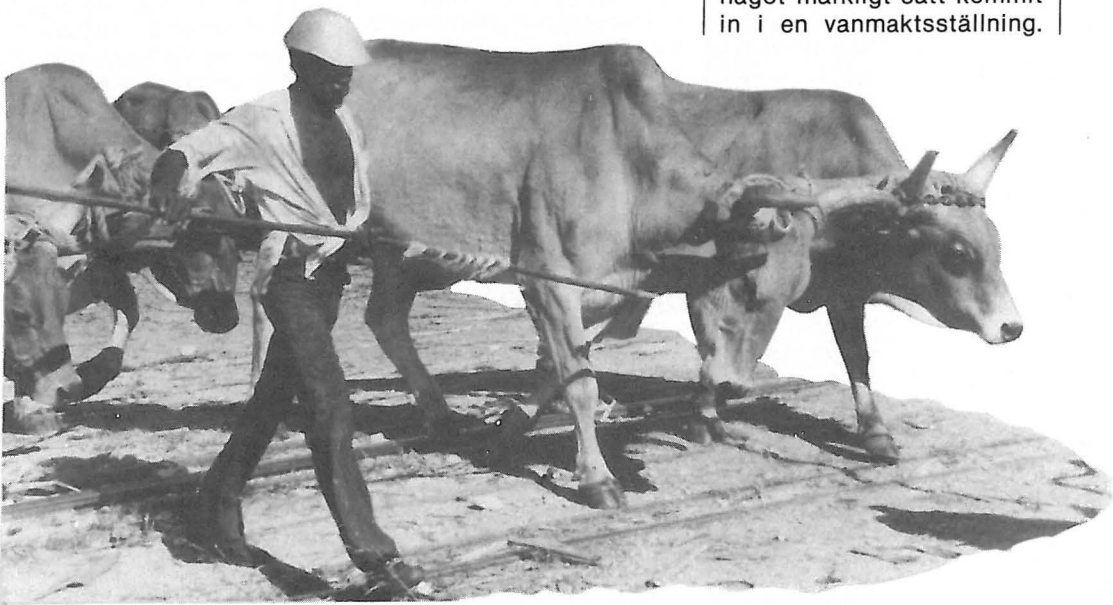
— Här mötte vi oförstörd mänsklighet, menka och sociala klyftor — mitt inne i kristna stort ansvar att väcka de kristna över den va grunden för Guds rike i tiden. De måste utterländskt tänkande och självständiggöras i ideal.

tisk när det gäller sociala insatser.

Vad är social medvetenhet utifrån kristen synpunkt?

Jag kräver inget av det borgerliga eller sociala samhället. Det är under fördömlse. "Hela världen är i den ondes våld" och därför kommer det onda att manifesteras sig i ekonomi och i de sociala relationerna. Men vad jag däremot inte kan acceptera är att de kristna församlingarna blir en bit av det borgerliga samhället med religiöst förtecken. Därmed är församlingarna på grund av sin

ytlighet, med och konserverar ett rådande system. Istället borde man skapa någonting radikalt nytt — en egen social och ekonomisk ordning. Det finns inga möjligheter att åstadkomma några radikala förändringar om inte församlingarna vaknar över det faktum att församlingslivet inte är begränsat till gudstjänstliv och mötesliv — det måste till något mer. Vi har ju då många situationer som är utmanande och ligger nära till hands. Men församlingarna i Dominikanska Republiken har emellertid på något märkligt sätt kommit in i en vanmaktställning.

Dominikanska Republiken är ett kontrasternas land mer än på ett sätt. Här används fortfarande den typ av oxpik som omtalas i Apostlagärningarna: "Det är dig svårt att spjärna mot udden."

VÄSTINDIEN:

Måste ftorna!

av en öppen famn hos

också djupa ekonomis-
immanhang! Vi har ett
ttfärdighet som är själ-
r amerikanskt och väs-
från Nya Testamentets

De väntar på hjälp
ifrån Västerlandet.

Men vad skall ske för att för- ändra situationen?

— Jag tror för min del, att om det inte kommer en utjämning till stånd inom församlingarna så kan man inte tänka sig att det ska kunna bli någon bestående förändring genom hjälp utifrån. Den hjälpen kommer bara att konservera de rådande förhållanden. Om församlingen ska bli vad den ska vara enligt Nya Testamentets utomordentliga mönsterbild då måste det till en djupgående förändring. Jag vill inte på något sätt utdöma församlingarna därute. De gör en god verksamhet. Många blir troende och det finns flera pingstriktningar — i vad mån de konkurrerar är svårt att uttala sig om och var skillnaderna finns är också svårt att se. De är stora och starka, en del har sitt huvudsäte i Amerika och andra i Puerto Rico. Vanligtvis är de på ett eller annat sätt uppbundna i andra länder och har alltså sina direktiv från andra länder. Det är möjligt att det verkar hämmande. Men jag tror att om det överhuvudtaget ska bli någon bestående förändring som går på djupet, så församlingen blir en

stad på berget som inte kan döljas, då måste det till kommuniteter. Verkligt metodiskt arbete från grunden. Då har man faktiskt inte mycket att räkna med av de församlingar som finns. De har andra ideal, amerikanska ideal, västerländska ideal mer än de har nytestamentliga.

Vad var det speciellt i förkunnelsen du saknade?

— Ibland hade jag en känsla av att själva Gudsrikets tanken har gått förlorad i förkunnelsen och därigenom så blir frälsningsförkunnelsen en- eller två dimensionerad, men den bör vara tredimensionerad. Den måste alltså ta itu med de rådande förhållandena, men att göra detta utan att reduceras till ett politiskt parti — det är där problemet ligger. Men underligt nog så verkar det som man blir mer dominikansk, mer svensk, mer amerikansk än kristen och där tror jag problemet ligger. Vi borde i stället betona det kristna och vad som är typiskt för kristendomen. — Det är ju tre saker, det är födelse till liv och barnskap. Men det är också födelse till gemenskap och då har vi ju familj och samhälle och riket. Därför blir det födelse till barnskap och medborgarskap. Medborgarskap i ett rike. Då är det ju frågan om i vad mån detta medborgarskap kommer i konflikt med det medborgarskap som vi äger här på jor-

den. Jag tror inte det är rätt av en kristen att fixeras av geografiska, naturliga sociala, intellektuella och andra gränser. Man måste se över det och se att alla är vi bröder i Jesus Kristus. Detta i sin tur måste utmana oss att också handskas med tingen som Gud har gett oss på ett så rättvist sätt som möjligt. Hela Nya Testamentet talar om det rättfärdighetskrav och ideal som den nya kroppen skall förverkliga i denna rika tjänst. Guds rike på jorden.

Du nämnde i ett möte efter hemkomsten att analfabetismen är väldigt stor, att många av dem du mötte inte visste att de bodde på en ö i Västindien. Stämmer det?

— Ja, man blir faktiskt förvånad att de inte hade så

mycket kunskap om sitt eget land att de visste att det var en ö utan de trodde det var en del av Amerika eller något liknande. De kände heller inte till var på ön huvudstaden låg eller byn där de bodde. Människor levde väldigt isolerat. På de flesta platser fanns det ju TV. Även i de fattigaste områdena hade man tillgång till TV. Men se på vilket sätt detta massmedia användes. Man talar om bristen på kunskap men inte förhöjer TV:n kunskaps- eller medvetandenivån.

Varför förhöjer inte TV:n medvetandenivån?

— Det beror på att de är hänvisade till kommersiell amerikansk underhållning. Det är någonting ohyggligt att se Coca-Cola- och cigarettreklamen. Det är en

Forts. nästa sida

Arne Imsen i typisk västindisk miljö. Strax utanför storstaden Santo Domingo möter man människor i harmoni med naturen, jorden och djuren.

En man på landsbygden visar stolt upp några av markens frukter. T.v. Fru Milagros, värdinna för Stina, Sonja och Viveka och allt-i-allo under Arne Imsens besök i landet.

Forts. fr. föreg. sida

Coca-Cola-kultur, vars avig-sida här träder i mötes på ett förfärande sätt. Och det ska ju inte döljas att den amerikanska kulturen eller man kanske ska säga den amerikanska ekonomin har en stor skuld i dessa förhållanden. Men jag vill inte tala i politiska termer och därför nöjer jag mig med att säga detta. Jag tycker att det här ansvaret måste de kristna ta. De bör frigöra sig från amerikansk och västerländskt tänkande och självständiggöra sig utifrån de ideal som möter oss i NT. På den punkten tror jag man behöver psykologiskt och moraliskt stöd utifrån.

Behöver de inte ekonomisk hjälp utifrån?

— Det tror jag inte, för de har resurser. Det handlar inte om resurser det handlar om fördelning av resurserna och där menar jag att den kristna församlingen måste kunna sätta upp ett mönster. Men det har de verkligen inte visat något prov på. Men det är ju samma där som här. Det är ju faktiskt på det sättet att mycket av den kristna förkunnelsen går ut på att konservera det rådande systemet och skapa falska lojaliteter till samhälle och stat. Att detronisera den levande Guden och sätta in andra gudar i dess ställe. Och det ska inte förnekas att Mammon har ett enormt inflytande också över de kristnas beteende.

Tror du att det är i det här sammanhanget vi har en uppgift där?

— Jag upplever att det här är Maranata. Maranatabudskapet är en konfrontation med det materialistiska tänkandet som möter oss både i kapitalism och kommunism. I det kapitalistiska systemet vill man ta Gud till hjälp för att hävda sina kapitalistiska värderingar, i det kommunistiska har man satt människan i centrum och vill gör människan till sin egen befriare. Båda kom-

mer att fullständigt misslyckas.

Vad gör då församlingen?

— Församlingen skall tillämpa det ideal som vi ser växa fram i Apostlagärningarna. Vi har ju börjat med det, men du upplever ju själv vilken kraft det ligger i det, viken spänning, vilket perspektiv och det blir möjligt genom korset. Genom korskets förkunnelse med korskets kraft. Och korset är ju inte bara en symbol, det är ju en kraft. En kraft, framför allt till självlivets död. Då blir det samtidigt ett nytt människovärde. Ett sant värde, som inte har med ekonomi, arv och namn att göra,

utan ett egenvärde som endast tron själv kan skapa.

Vad tror du är det första, primära, de här människorna behöver höra?

— Det första vi måste göra är att bryta sönder deras föreställningsvärld och göra klart för dem att de inte ska vänta på något som ligger tillrättalagt för dem. Jag skulle kunna uttrycka dem i de här termerna även om det kan låta som en motsägel-se. Dom måste få ett förtroende. Jag vill inte kalla det självförtroende, men de måste få förtroende för Jesus Kristus att de kan ge-

nom Jesus Kristus uträtta det som de tror andra med stor penningmakt ska göra. De har naturligtvis sett vad dollarn betyder. De ser hur de själva reduceras till intet värde. Kampen mellan kapital och arbete finns ju konkretiserad i de här samhällena. Men över allt detta står evangelium som en sprängverkan som sänker höjderna och höjer dalarna och åstadkommer en utjämning mellan de sociala klyftorna. För-mår inte evangelium det är det värdelöst och då kommer det budskap som predikas att motverka det broderskap som skriften ställer upp som ett ideal för en kristen församling.

Ovan: Söndagsskolan samlad.

T.h.: En av vakterna utanför Coca-Cola fabriken.

Nano Orellana och Stina Fridolfsson visar upp landets frukt.

Agneta Orellana:

- Här behövs verkligen Maranatabudskapet!

"... Ja, Han vann en härlig seger. Templets förlåt brusten är."

Dessa sångrader om Jesu fullbordade försoningsverk har ljudit inom mig då jag har försökt sammanfatta mina intryck från min resa till Dominikanska Republiken i Västindien. Till-sammans med syskonen där såg vi att människornas behov var att först och främst få uppleva försoning med Gud, och att detta gäller även för de som tillhör de evangeliska kyrkorna.

Vi besökte många pingstförsamlingar och fick höra mycket lovsång till Gud, men ändå så fanns det stor andlig nöd. På många sätt kan man se flera lik-

heter mellan dessa församlingar och den katolska kyrkan. Till exempel styrs församlingarna från något koncilium i något annat land. Man är också låst av doktriner och mötesformer. Så har man också i varje kyrka ett draperi längst fram och något som liknar en enkel altarring dit man går för att böja knä en stund vilken tid man än kommer till mötet. Dessa människor behöver få uppleva innebörden av att "templets förlåt brusten är" så att de får komma in under försoningens frihet. De behöver undervisning och predikan i kraft av ordet, som föder sådan tro att Anden kan börja verka i dem.

Ungefär som på Gamla Tes-

tamentets tid har man här väldig tro på Gud, men många trålar under de helgelsekrav församlingarna ställer på sina medlemmar, bland annat måste man kunna bevisa, under tre månader sedan man tagit emot Jesus, att man är värdig att bli döpt.

Undervisning om Guds rike och rättfärdighet blir ju myck... änslig i ett land som detta som har stora klasskillnader, klyftor som även konserverats inom församlingarna. Ofrälsta människor har i allmänhet respekt för Gud och är öppna för evangelium, men ofta står kyrkorna ivägen för deras frälsning just eftersom man inte tagit trons konsekvenser.

Finns det möjlighet till denna förändring i de rörelser och de församlingar som finns där redan?

— Det finns inga möjligheter det ska vi inte tänka oss och därför har jag för min egen del inte etablerat mig i någon verksamhet som jag blivit inbjuden till. Jag har inte gjort några som helst utfästelser. Jag tror att man måste börja från grunden med enskilda människor. Börja på nytt i Jesu namn, men vara driven av denna heliga vision och ha ett eskatalogiskt perspektiv. Medveten om att Jesus Kristus kommer och att han kommer snart. Det är hoppet och i detta ligger tröst. Vi

ska inte vara passiva och avaktande utan ta itu med problemen. För att han skall finna oss arbetande och vakna så vi kan följa honom då han kommer.

Till slut skulle jag vilja säga att ur en synpunkt sett kan man nog säga att Dom. Rep. är en av de friaste nationerna i området. Där finns det möjligheter till verksamhet. Jag tror personligen att nu inleds för vårt vidkommande en ny epok därnere. Inom några månader finns säkert en storfamilj därnere, som kan börja arbeta metodiskt och ta itu också med den sociala dimensionen i evangelium.

Arne Imsen predikar, tolkad av Agneta Orellana.

Kristendom som filosofi eller lyckopiller löser inte människor. Men det nya livet i Jesus som föds i en människas liv gäller ju både ande, själ och kropp, både i våra relationer till Gud och människor.

Därför behövs Maranatabudskapet i Dominikanska Republiken för att väcka människor, lösa dem från religiöst slaveri, undervisa dem om vad vi har i Jesus, så att de kan vinna själar för Gud inför Jesu snara tillkommelse.

Förutberedda gärningar

Vi är tacksamma till Gud för att vi har fått vandra i förutberedda gärningar hela tiden då det gäller vårt arbete i Dominikanska Republiken. Gud har lett oss till människor som har varit öppna för det budskap han anförtrott oss. Samtidigt har också vi blivit välsignade av just dem, eftersom vi fått ovärderlig praktisk hjälp av dem. Nu har en liten husförsamling växt fram som kommer tillsammans hemma kring matbordet där man dagligen känner behov att

få dela ordet med varandra och upphöja Jesus.

Stina Fridolfsson och Sonja Sandvik som är kvar där har ju också i dagarna fått en kär förstärkning i Viveka Jillker, som upplevt Guds kallelse till Latinamerika och har nu fått ett ypperligt tillfälle att studera spanska och lära känna förhållandena. Vi tackar Gud för denna dörr som han har öppnat i Dominikanska Republiken, vilket innebär en öppning för hela Latinamerika så att vi kan fullfölja vårt ansvarsfulla uppdrag att nå ut med Maranatabudskapet.

Arbetare till skörden

Låt oss be Gud om arbetare till skörden och att vi får nåd att låta honom skickliggöra oss till att bli hans vittnen så att vi inte fastnar och stelnar i några mönster utan kan vara lyhörda för Anden och gå vidare i Jesu namn.

Vad folket behöver i Dominikanska Republiken är, precis som i Sverige, att få uppleva försoning med Gud.

"KLIPP ALLA TRÅDAR"

Lär dig lyssna till Jesus

"När han nu såg folket, gick han upp på berget, och sedan han hade satt sig ned, trädde hans lärjungar fram till honom. Då öppnade han sin mun och undervisade dem och sade:" Matt. 5:1-2

Hur ska vi egentligen lära känna Jesus på ett verkligt fullödigt sätt? För så mycket känner vi till att det är en nödvändighet att verkligen lära känna honom om vi ska klara av att vandra på den smala vägen. Och inte bara klara det på "ett hår", utan göra det i överflödande liv. Efter att ha varit frälst i sju år så har det ju blivit olika erfarenheter. Vandrigen har gått över berg där man tycker sej ha vandrat i Guds härlighet, och så ner i dalen där man tycker Gud varit ljusår bort. Men en sak har jag lärt mej: att LYSSNA på vad Jesus har att säga mej.

Vi glömmar att lyssna

Vi har en väldig förmåga att prata. Där kommer jag själv på en av de främsta platserna. Men till och med när vi kommer inför Guds ansikte så "babblar" vi ofta på av bara farten. Vi räknar upp våra böneämnen i en lång rad, och talar om för Gud hur usla vi är och hur mycket kraft vi behöver. Jag menar inte att vi inte ska bedja för olika saker, och jag menar inte att vi ska be för oss själva. Men det blir lätt så att vi glömmar att LYSSNA. Och vi glömmar bort att bara VARA inför Gud. KÄNNER vi verkligen vår Fader? Vet vi hurudan Han är. Ja, genom Ordet lär vi förstås känna Honom. Men det finns andra områden som vi också kan inta. Att bara vara inför Honom. Koppla bort allt annat. Klippa alla trådar, en efter en och stilla oss inför Honom, lyssna vad Han har att säga.

Text:
Maj-Christine Ögren

Vila och lyssna

Han undervisar sina lärjungar än idag genom sin helige Ande. Många gånger tror vi att vi alltid måste säga så mycket och prestera en massa, till och med när vi kommer till vår himmelske Fader. Men det finns något som heter VILA också. Har du någon gång sjunkit på knä och sagt till Herren: "Tala till mej du o Herre, jag vill höra Din röst, jag vill vila i Din frid", och så bara koppla av.

Koppla av, kanske du säger. Det går väl inte när tusen saker cirkulerar runt i huvudet.

Klipp alla trådar

Jag ska ge dej ett praktiskt råd. Låtsas att du har en stor sax. När du sedan kommer att tänka på något eller någon, en person som irriterar dej t ex, så tar du den där saxen och klipper av tråden till den personen. Eller det kanske är en person som du tycker väldigt mycket om och som ständigt är i ditt sinne, klipp av den tråden också. Så klipper du alla trådar, en efter en, och kan koncentrera dej på att tillbringa en stund hos din Fader som älskar dej och har omsorg om dej precis sådan du är. Jag vet att det fungerar. Vi behöver verkligen lära oss vara tysta och förnimma Guds helighet.

Vi använder många ord

Många gånger använder vi en massa ord, fina och andliga ord, som vi egentligen är alldeles för omogna ens att ta i vår mun. Så när vi verkligen kommer inför Gud, ja, då sinar alla fina ord och man känner sej så liten, så liten. Det behöver vi känna ibland, för då, i den situationen, får vi också uppleva vad NÅD är. När vi förnimmar Guds HELIGHET och vår egen OFÖRMÅGA då förstår man vad ordet NÅD egentligen innebär.

Forts. sid. 26

...Och såsom helig andevarelse är med kraft bevisad vara Guds Son, allt ifrån uppståndelsen från de döda, ja, evangelium om Jesus Kristus vår Herre. Rom.1:4.

I vårt tredje studium i Romarbrevet möter vi en ny aspekt av Evangelium. Detta brev från Paulus är ju framförallt ett oerhört upplysande budskap om allt som inryms i detta ord, evangelium. Första versen säger: Guds evangelium. Tredje versen säger Sonens evangelium. Och här står det i vers 4... "evangelium om Jesus Kristus vår Herre."

Det är en sak att möta Jesus som frälsare och försonare men något helt annorlunda att möta Honom som Herre. Att gå igenom Romarbrevet vers för vers ger oss en bild av Guds oändliga visdom då Han har tagit sig för att få oss verkligt frälsta. En gradvis uppenbarelse av vägen fram till fullkomning. Först möter vi Jesus som människa och då har vi en vän och medlare. Sedan kommer vi i kontakt med Honom som helig Andevarelse och vi kan bli ett med Honom, inte bara för tid utan för evighet. Först i det tredje steget möter vi Honom som Herre. Det är tur det, för ett tidigare möte med Honom som Herre skulle bara sänkt oss ned i mörker och förtvivlan. Det står nämligen i 1 Kor. 12:3 att:

...så kan ej heller någon säga: "Jesus är Herre" annat än i den Helige Ande...

Att möta Jesus som Herre utan att först ha blivit frälst, och ett i anden genom den helige Ande som tagit sin boning i mig, innebär att jag inte kan ta emot Honom. Jag kan inte säga "Herre" och verkligen mena det. För då jag inte är född av Ande så är jag född av kött. Och allt som är fött av kött det är kött. Paulus säger i Rom. 8:5-7 "Ty de som äro köttsliga har sitt sinne vänt till vad köttet tillhör; men de som är andliga de har sitt sinne vänt till vad Anden tillhör. Och köttets sinne är död, medan Andens sinne är liv och frid. KÖTTETS SINNELAG ÄR NÄMLIGEN FIENDSKAP MOT GUD, eftersom det icke är Guds lag underdånigt, ej heller kan vara det."

Herrarnas Herre och Konungarnas konung

Jesus är inte vilken Herre som helst eller en bland många. Han är "Herrarnas Herre och Konungarnas konung", Herre över hela universum. Att köttet verkligen är fiendskap mot Gud kan man se därigenom att samtliga

VI STUDERAR ORDET. Brevet till Romarna(3)

EVANGELIUM OM HERREN

Peter Ögren undervisar

Den första att göra uppror mot Herren var Satan. Om honom står det att han var listig. Det står inte att han hade makt. Sanningen var ju att han saknade makt i lustgården och bland människorna. Men genom list nästlade han sig in och bedrog så människan till att bli nr två i ordningen att göra uppror och söka bli sin egen Herre. Då han kom till Eva sa han: "Skulle då Gud ha sagt..." Redan här borde kvinnan ha vaknat över den förslagenhet som kom till uttryck. Det var inte Gud som hade sagt. Det var HERREN Gud som hade sagt och bjudit mannen hur människan skulle förhålla sig. Men för Satan var det omöjligt att bekänna Gud som Herre. Evangelium är inte bara evangelium om Gud, om Sonen, om Jesus som helig andevarelse. Det är också evangelium om HERREN. Ett evangelium utan Jesus som Herre kan till och med de onda andarna bejaka. I det här studiet av Romarbrevet får vi möta Jesus som Herre.

herrar, makthavare på jorden vägrar acceptera Guds rike. Var och en vill hävda och upprätta sitt eget valde. Och samtliga riken på jorden har villigt låtit sig ingå i det system som kallas världen. Denna Satans organisation.

Att då säga Jesus är Herre går ju inte, när man samtidigt är med och aktivt deltar i kriget och förberedelserna för nya attacker, mot den Smorde och Hans rike. Säger jag att Jesus är Herre, så kanske jag kan lura världen och de andra medborgarna, men Han som är en Helig Andevarelse, med kraft bevisad vara Guds Son, ser allt. Han ser om vi är quislingar och femtekolonnare eller verkligen har bytt sida.

Enda sättet att byta sida är att kapitulera. Att kapitulera för Honom går inte så länge jag är köttslig. Mitt kött är obrottsligt lojalt mot sin herre satan och alltid fientligt sinnat mot Gud. Så är då Jesus Försonaren, Människosonen vår enda räddning. Han tar emot oss precis som vi är, köttsliga fiender. Ty: "...Gud bevisar sin kärlek till oss däri att Kristus dog för oss medan vi ÄNNU var syndare". Rom. 5:8

Men kan då köttet ta emot Honom som försonare? Ja utan tvekan. Det är alltid av egoistiska motiv vi tar emot Jesus för första gången och egoismen är köttets natur. Vilken fantastisk Frälsare. Han överlämnar sig

själv och ger sig oförbehållsamt åt köttsliga syndiga människor. Känner du dig syndig? Känner du dig köttslig? Då vill Jesus komma till dig. Han älskar dig precis som du är. Försök inte att göra Honom till Herre eller ge Honom äran. För det klarar du inte. Han tar emot dig precis exakt så fruktansvärd som du verkligen är och förmår också förvandla dig totalt.

Efter förvandlingen har du fått en ny ande och blivit ett med Hans Ande. Det är då du möter Honom som Herre.

Striden om herraväldet

Vi kommer aldrig förbi Jesus som Herre. Erkänner vi inte nu så kommer det ändå en dag då vi skall tvingas bekänna. "Därför har och Gud upphöjt Honom över allting och givit Honom det Namn som är över alla andra namn för att i Jesu namn alla knän skola böja sig, deras som är i himmelen och deras som är på jorden, och deras som äro under jorden, och för att alla tungor skola bekänna, Gud Fadern, till ära att Jesus Kristus är Herre." Fil. 2:9-11. Men det blir i tusenårsriket. Då skall allt kött döpas i den Helige Ande och det blir möjligt för alla att säga: Jesus Kristus är Herre.

Men idag står striden het om herraväldet över jorden. Satan försöker samla och mobilisera sina skaror och tusentals människor är honom lojala.

Också många bekännande kristna står redo att ställa upp. Det är fruktansvärt. Man tar så gärna emot frälsaren Jesus. Det lilla barnet i krubban passar ju in så fint och stämningsfullt. Det ger oss bara välsignelse och goda känslor. Det känns så tryggt och skönt. Också Andevarelsen Jesus passar fint för många. Det ger en lämplig spiritualistisk och karismatisk upplevelsereligion som stimulerar både ande och själ. Som tillåter mig att sväva bort i en nödvändig kick och flykt undan en hård, kall och ond tillvaro som inte låter sig påverkas eller förändras.

Men då Han kommer som Herre och man själv kommer till Honom som Herre. Då man kommit igenom till frälsning och ett andligt liv och man möter hans: "Mig är given all makt i himmel och på jord..." DÅ BLIR DET VERKLIGEN ALLVAR!!! All makt i himmel, det kan man ju acceptera. Det låter andligt och bra. Det kan till och med köttet acceptera. Bara för att slippa tvingas till avrättningsplatsen och möta sin död. Men ALL MAKTT PÅ JORD, det finns ju inga möjligheter att acceptera.

Det betyder ju att Han vill bli min Herre också över mitt materiella liv. Jag kan alltså inte ha en herre som jag tjänar i anden och en annan som jag tjänar med min kropp. Jag kan inte tjäna en Herre med mina böner

Forts. nästa sida

och sånger medan jag tjänar en annan med mitt arbete och mina pengar. Ja men överheten måste jag ju tjäna. Ja visst. Men det står ingenstans att överheten är en Herre. Tvärtom så är också överheten en Guds tjänare. Och som medtjänare åt samma Herre underordnar jag mig därför att Han har sagt det. Inte därför att överheten säger det. I alla stycken där överhetens krav på lojalitet står i överensstämmelse med min Herres vilja så underordnar jag mig ödmjukast. Men Herradömet är ensamt tillhörigt Jesus Kristus. ALL makt. Sådan är Han. All makt betyder ALLTID makt. Det skall inte bli som med socialdemokraternas makt, som är beroende av folkets vilja och tas

ifrån vederbörande i ett svagt ögonblick. Nej hans makt är evig.

Då Jesus får makten

I det ögonblick jag tar emot Jesus Kristus som min Herre så betyder det att Han får makten också över mig och det är här det svåra ligger. I hela sitt liv har man själv suttit på sitt eget hjärtas tron och regerat enväldigt över alla sina beslut och handlingar. Fast att sanningen är förstås den att man i det mesta varit lurad av satan. Man har fattat beslut och trott att man själv stått som upphovsman, men i själva verket så till den milda grad manipulerad, att man inte ens märkt det. Satan är en tjuv. Som den skickligaste ficktjuv kommer han oss

omärkligt in på livet och stjäla både plånbok, klocka och slips av oss, innan vi vet ordet av. Vi har enfaldigt trott att vi regerat och styrt fast vi bara varit marionetter. Vår egoistiska köttsliga natur har inbillat sig vara en stor konung. Så kommer då Jesus som Herre. Vilken skillnad det blir. För det är verkligen skillnad på Jesus och satan. Den senare smyger sig omärkligt på oss, lurar och bedrar medan den förre kommer helt öppet och talar om vem Han är. Det är därför konflikten blir så våldsam. Köttet vill inte lämna sin plats på tronen och satan, som genom köttet regerar och har makt på jorden, backar upp och strider genom köttet mot Jesus Kristus. Men skall vi få möta och uppleva evangeliets

Jesus, Han som är både frälsare, andevarelse och Herre så måste vi kapitulera, abdikera och överlämna vårt hjärtas tron åt Honom. Då blir Hans himmel min himmel och Hans Jord min jord. I min himmel har Jesus all makt och på min jord har han all makt. Hur är det med din himmel och din jord? Regerar ditt kött och satan din tillvaro. I så fall har du bara en sak att göra. Öppna ditt hjärta för hela evangeliet. Och gör det nu.

"Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt Honom från de döda, då blir du frälst. Ty genom hjärtats tro blir man rättfärdig, och genom munnens beklännelse blir man frälst." Rom. 10:9,10

Korset först - kronan sedan

Text: Filip Störbäck
Huskvarna

Dessa ord har jag ibland läst på någon tavla. Det ger mej anledning att först tänka på Jesu kors och alla de som i alla tider tagit korset på och följt Jesus. Jesu försoning är ju en underbar sanning. Han gick korsets väg för vår skull. Kraften i försoningen är ju grunden för vår frälsning.

Tänk att få vara frälst genom Lammets blod. Jesus uppstod också och vann en evig seger. Och idag är Han krönt med härlighet och ära.

Korset först och kronan sedan har ju alltid varit den kristnes väg. Men om vi någon gång lidit korsets smälek, så har ju

glädjen i korsets kraft varit så mycket större. Och vi vet ju även att under gångna tider många har fått lida svår förföljelse för sin tro på Kristus. Och sådant är ju förhållandet över vår värld än idag. Alla som tar sin tro på allvar får som vi vet uppleva ett visst motstånd vid olika tillfällen. Men tänk att vi kan uppmuntra varandra med detta att om vi tagit korset på, här i tiden, så skall vi få motta Livets krona en gång. Det blir när Jesus kommer tillbaka. Och vi tror att Han kommer snart. Må vi alla då vara redo. Jag tänker särskilt på ett ord i Upp. 3:11. "Jag kommer snart, håll fast det du har så att ingen tager din krona". Jag skulle till slut vilja citera något ur en

sång som jag sjöng i min ungdom:

*Jag ser min Frälsare törnkrönt,
Han bar sitt kors för mig,
Törnet har sårat Hans anlet skönt,
Han bar sitt kors för mig.*

*Han bar sitt kors för mig,
Han bar sitt kors för mig,
O, vilken smärta, vad ångest och ve,
Han bar sitt kors för mig.*

*Dignande under vår synd och skam,
Han bar sitt kors för mig,
Villigt Han lider för oss, Guds Lamm,
Han bar sitt kors för mig.*

KRISTUS LÉVER är min segermelodi

CHRISTINA IMSEN sjunger evangelium Volym 3

Kristus lever är min segermelodi /
Jesus, jeg vil knele ned / Laodicea
/ Jag har valt att göra sällskap /
Tänk en gång när slöjan brister /
Till världens larm och vimmel /
Skrifternas Jesus / När på Golgata
Jesus vann seger / Snart kommer
Jesus / På apostlarnas tid /
Create in me.

LP-skiva: MRL 2114 stereo
Kassettband: KB 114 stereo

Pris 49:-inkl. moms.

Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08-235 230

Lär självhushållning.

Vi på redaktionen har fått en intressant och annorlunda hälsning från vår kära syster Solveig Skogesjö. Hon vistas sedan ett par månader tillbaka hos en grupp ungdomar som lär sej praktisera självhushållning. Men hon ber om våra förböner eftersom hon är ensam frälst och det ibland kan bli ganska påfrestande. Solveig hoppas kunna dela med sej av de lärdomar hon får här till Pilgrimsskolans elever i framtiden. Denna kurs, har Solveig, applicerat på församlingen och som en livsform för storfamiljen i framtiden. Här följer hennes hälsning:

"I en by några mil ifrån Orsa vistas sedan ett par månader tillbaka ungdomar för att praktisera självhushållning. De bor utspridda gruppvis i äldre hus, som uppvärms med ved, den kalla årstiden. Veden hämtar de från omkringliggande skog och hugger själv till bränsle. En del används i bagarstugan, där tunnbröd bakas på potatis och kornsikt, som kommer från egna odlingar. Ugnen görs ren med en granrisk och när alträdsbitarna på varje sida har fått rätt glöd läggs det jämt runda brödet in för gräddning. Detta hängs sedan ut i härbren för längre tids förvaring.

Veckans matlag tillagar dagens middag. Den är vegetarisk och är sammansatt av olika slags grönsaker, såd och potatis. Ibland soppor, ibland grytor eller gratäng. Ingredienserna hämtar vi denna årstid från fjolårets skörd i jordkällare och från torkat och konserverat. Två stycken bakar veckans matbröd på fullkornsmjöl som de malt själva och kryddor tar de från torkade örter. Olle och Inga har gått till grannens stall för att utföra reparationer och sköta om hästen Reddy. Den skall sedan tas ut för timmerkörning. Eva och Birgitta är hos en annan bybo och lär sig boskapsskötsel.

Det blir tidiga mornar för dem då de går för att mjölka och mocka i ladugården. Ett helt nytt område får två infödda stadsbor. Till sommaren blir det fåbovistelse för dem som vill lära sej kärna smör och göra ost på gammaldags sätt.

På eftermiddagarna får alla ta del av undervisning i skogsvård, odlingsteori, ekologi, huslära, verktygsvård m m. Varefter årstiden medger startar vi snart växthusbygget, odlingsgrupperna är indelade och man ser fram emot en givande såsong. En dag blir det instruktion i motorsågning en annan dag fårklippning. Vi får veta hur en vedpanna är konstruerad, ett värdefullt inslag, då vi inte längre kan lita till obegränsad oljetillförsel i våra hus. Tankarna går till den dag då vi inte kan köpa eller sälja längre.

Guds folks frihet

Vi gör våra egna kläder, vår mat och bygger våra hus. Vi predikar frihet för de fångna i dagens datoriserade samhälle. Vi predikar frihet som vi erövrar redan nu genom att ta barnen ur skolan. Vi vill visa barnen livets värden på alla områden och uppmuntra skaparkraften som finns i varje människa från början, som arv från Gud. De kläder vi bär kommer från ullen vi klippt, kardat och spunnit eller från linet som vi odlat. Sedan tar växtfärgning, vävning samt sömnad vid. Vi kan genom vår enkla livsföring och oberoende av det stordriftiga industrisamhället inta en mer solidarisk ställning gentemot jordens svältande befolkning. Vi behöver inte stödja multinationella storföretag och djurfabriker utan tillverka själva det vi behöver för vårt dagliga uppehälle, där drivkraften är tron på Kristus Jesus, vår Herre. Denna kurs i "energibesparande försörjning" kan mycket väl bli till nytta för den livsform storfamiljen har som målsättning. I det här sammanhanget är det en socialistisk livsinställning där Jesu försöningsverk är ett okänt begrepp.

Tänk att då få presentera evangelium för dessa, att det är bibelns grundsanningar som får oss i maranatafamiljerna att leva tillsammans på dessa villkor i kärlek till Gud, till vår nästa och till jorden.

Skattungbyn den 22 mars
Solveig Skogesjö

Främlingen

*Det kom en främling in i vårt hem.
Han tog våra barn och fängslade dem
med sagor och lekar och trams och prat,
tills de glömde båd' skidor och läxor och mat.*

*När främlingen väl fått sin egen vrå,
där han fick regera och ensam stå,
då tog han till slut hela huset in.
Vår häg och vår tid han kallade sin.*

*Lusten att fråga far blev ej stor.
Det blev slut med förtroliga samtal med mor.
Med barnen miste vi all vår makt,
så här ska det vara har främlingen sagt.*

*Han stod där så slipad och putsad och fin
och kom än med ett smil, än med ett helvetesgrin.
Än med gudeligt tal, än med fräckhet och hån,
och stundom kom där en svordom från vrån.*

*Det blev ingen tid för familjeandakt,
allt rörde sig om vad främlingen sagt.
Och det blev så, att främlingens blåvita ljus
drog mer än vårt torftiga bönehus.*

*Främlingen fick jämt sin vilja fram,
han kom med så många fina program.
Och skulle han tystas en minut,
så vrålar barnens förtrytelse ut.*

*Vi förstod, att det var galet till slut,
och bestämde att nu skall främlingen ut.
Han förstörde vår glädje och lycka och frid,
när han tog vårt intresse, vårt hem och vår tid.*

*Det är klart att barnen grät väl ett slag,
och i oss själva tog det sina tag.
Sen satt vi där tysta kring bordets rund,
och stirrade på varandra en stund.*

*Vi blev så främmande på något sätt,
och kunde liksom inte känna oss rätt.
Då tog far sin bibel och öppnade den,
sen dess har vi haft ett hem igen.*

Helbrägdagörelse

Det kastas så mycket trycksvärta i tidningarna om en läkare som talat med en patient om frälsning. Vi är många patienter från olika sjukhus som deltar i lovprisning för detta. Undrar om någon läkare tror att han blir utan arbete om helbrägdagörelsen tar överhand?

Jag var i en stad där en flicka låg på lasarettet för TBC i njurarna. Läkarna ansåg henne obotlig och hade inget hopp för hennes del.

Men en dag när den omskrivne läkaren besökte henne frågade han: Tillhör du inte någon församling? Jo, säger flickan, jag har även varit evangelist en tid. Men kära vän utbrister läkaren — kalla hit dem för att smörja dig med olja och be till Gud för Dig. Han blev så glad, för han tyckte sig genast känna kraft och hopp.

När pastorn kom hem efter lasaretsbesöket och hade smörjt flickan tvivlade han på någon bättring, så tård och sjuk

som hon var. En vecka senare på samme pastors möte får vi höra en röst från läktaren: Jag är här nu och frisk, men jag är så mager så jag vill inte gå ner och visa mig. Trots att han inte trodde blev hon frisk.

Jag har som sjuksköterska verkat i flera länder tillsammans med min man som även han är missionär.

Man frågar sig än en gång om någon tror att läkarna får för lite arbete om helbrägdagörelsen börjar ske. De styrande har ju kommit rätt långt ifråga om att ta ifrån människorna tron. Katekesen, psalmboken och bibeln har tagits bort från skolan. När detta är borta, som har varit vårt rättesnöre långt tillbaka i tiden, då är det tid för Barabbas och Anti-Krist att träda fram. Det märks i radio och TV där det to m i barnprogram som adventskalendern måste släppas fram svordomar och snapsande.

Signe J

ANSLAGSTAVLAN

När? Var? Hur?

när jag kontakt med församlingar och grupper i landet. Här är en kort sammanställning av

- RADIO MARANATAS SÄNDNINGSTIDER
- MÖTESTIDER
- ADRESSER o. TELEFON
- ÖVRIG VERKSAMHET

STOCKHOLM

Maranataförsamlingen, G:a Brog. 27, Stockholm
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Onsd 19.30 Väckelsemöte • Lörd 19.30 Bön • Sönd 11.00 Predikan, 19.00 Väckelsemöte (Se annonser i Dagens Nyheter)

Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm

Postgiro: 44 10 05 - 6

Telefon: 08 - 23 52 30

Radio Maranata, Stockholms City, 88 MHz: Tisd 8.30-8.45 • Tors 8.30-9.45, 20.30-21.00 • Fred 20.30-21.00 • Lörd 22.30-23.00 • Sönd 23.30-24.00
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08-23 52 30

Radio Maranata, JÄRVA, 91,2 MHz: Månd 23.00-24.00 • Tisd 14.00-15.00 • Lörd 20.30-21.30

Postadress: Box 181, 175 23 Järfälla

Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm

Postgiro: 57 16 20 - 4

GAMLA BRO, Gamla Brogatan 27, Stockholm
Gamla Bro servering, **Pilgrimshem** hotell, Klara Toner bok- och musikshop, **Pilgrimsboden** second-hand shop

Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm

Telefon: 08 - 23 52 30 (vx)

Pilgrimstryck: Holbergsgatan 108, 161 57 Bromma, Telefon: 08 - 37 00 38

TÄLTMÖTEN i Stockholm

13 - 28 juni '81

Arne Imsen, Gunno Andersson,
Bo Högländer, Per-Arne Imsen
m.fl. medverkar.

NORRA LATINS SKOLGÅRD

Välkommen!

ESKILSTUNA

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Sönd 19.30 Väckelsemöte • Västra Storgatan 3

Adress: Björkdahlsvägen 5, 633 69 Eskilstuna

Telefon: 016 - 258 40

Radio Maranata, 92,7 MHz: Månd, onsd o. lörd 20.00 - 21.00, Tisd o. torsd 9.00 - 10.00
Telefon: 016 - 25 840

Nytt & Begagnat, Gillbergavägen 25, Eskilstuna
Telefon: 016 - 13 31 25

ÖREBRO

Maranataförsamlingen, Post- och besöksadress: Järntorgsgatan 7, 703 61 Örebro eller Humlegården, Latorp, 710 15 VINTROSA

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön • Sönd 15.00 o. 19.00 Väckelsemöten (Annonser: Lörd. i Nerikes Allehanda)
Postgiro: 37 50 50-2

Radio Maranata, KUMLA, 94,3 MHz: Månd, onsd o. fred 20.30-21.30 • Repriser: Tisd, tors o. lörd 10.00-11.00

Postadress: Box 4, 692 01 KUMLA

Telefon: 019 - 700 25

Nytt & Begagnat, Trädgårdsgatan 1, KUMLA

Telefon: 019 - 703 25

Lilla Bageriet, Kristinagatan 10, Örebro

Telefon: 019 - 11 44 19

Varmt välkommen till

Tälmmöten och Pingstkongress i Drottningparken, Örebro

27 maj — 8 juni '81

JÖNKÖPING

Post- och besöksadress: Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping eller Egnahemsvägen 6, Husqvarna

Telefon: 036 - 11 19 95

Radio Maranata, 98,5 MHz: Månd 19.15 - 20.15, Tisd 19.00 - 20.00, Onsd, tors o. fred 20.30 - 21.30, Lörd 19.00 - 20.00, Sönd 20.30 - 21.30

Telefon: 036 - 12 12 08

Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping

Telefon: 036 - 11 19 95

Välkommen att bo på

PARK HOTELL

Kyrkogatan 1, Jönköping
(Mitt emot Rådhuset)

Enkelrum 85 — 90:-
Dubbelrum 120 — 130:-

Rök- alkohol- och drogfritt!

Tel. 036 — 111995, 111996

GÖTEBORG

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön • Sönd 17.00 Väckelsemöte

Post- och besöksadress: Lilla Rivöfjordsgatan 3, 317 23 Göteborg

Postgiro: 41 43 63 - 2

Telefon: 031 - 53 72 76

Radio Maranata, 94,9 MHz: Tisd o. tors 12.00 - 13.00, Onsd 22.00 - 23.00, Fred 19.30 - 20.30, Lörd 16.30 - 17.00

Telefon: 031 - 22 52 80

Pilgrimshem, Lilla Rivöfjordsg. 3, 317 23 Göteborg

Telefon: 031 - 53 72 76

Pilgrimen, bokcafé, second-hand affär, Kyrkogatan 30 (öppet 9.30 - 18.00)

STÖD
RADIOMISSIONEN
Pg. 49 14 21 - 4

MALMÖ

Mötestider: Tisd 19.30 • Lörd 19.30 • Sönd 11.00 o. 19.00

Besöksadress: Tärningsholmsg. 6, 217 51 Malmö

Postadress: Box 5259, 200 71 Malmö

Postgiro: 58 32 01 - 9

Telefon: 040 - 655 00

Radio Maranata, 90,2 MHz: Månd - fred 10.00 - 11.00, Månd - tors 19.30 - 20.30, Lörd o. sönd 19.30 - 20.30

Telefon: 040 - 655 55

Bageri, närbutik, servering, tryckeri: Geijersg. 55, Malmö

Telefon: 040 - 15 77 77

GÄRDSHYTTAN

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön- och bibelstudium

Post- och besöksadress: Gärdshyttans Gärd, 692 02 Hammar

Telefon: 0583 - 707 00

Pilgrimshem, Gärdshyttans Gärd, 692 02 Hammar

Telefon: 0583 - 707 00

Broshopen, Bispotalagatan 2, MOTALA

Telefon: 0141 - 579 35

Planera för

Sommar - konferensen på Gärdshyttans Gärd

— 13 km söder om Askersund —

11 - 19 juli 1981

För ytterligare information ring
Gärdshyttans Gärd, Hammar
Tel. 0583-707 00

SANDVIKEN

Radio Maranata, 90 MHz: Tisd o. tors 19.00 - 20.00
Telefon: 026 - 25 28 18

UMEÅ

Besöksadress: Kungsgatan 23, Umeå

Postadress: Box 238, 901 05 Umeå

Telefon: 090 - 12 71 57

Radio Maranata, 89,8 MHz: Månd 8.30 - 9.30, 20.00 - 21.00, Tors 20.00 - 21.00, Sönd 12.30 - 13.30
Telefon: 090 - 19 11 44

Pilgrimsboden, Kungsgatan 23, Umeå

Telefon: 090 - 12 71 57

OSLO

Mötestider: Tisd o. torsd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Väckelsemöte • Sönd 11.00 Pred, 19.00 Bön

Post- och besöksadress: Maridalsveien 323 C, Oslo, Norge

Telefon: 00947 - 222 82 80

Pilgrimshem, Maridalsveien 323 C, Oslo

Telefon: 00947 - 222 82 40

**Följ väckelsearbetet
i Norge - LÅS
PILGRIMEN**

PILGRIMEN, Maridalsveien 323 C,
Oslo 8, Tel. 02 - 22 82 40

■■■ När vi skulle fråga skolorn-
domarna som varit i Norge
hur de egentligen hade haft det,
hände något märkligt. Alla fick
de tunghäfta. Förvånade föräld-
rar försäkrade att barnen kom-
mit hem fulla av entusiasm,
men det är ju inte så lätt att så
här efteråt redogöra för sina
åsikter. Några svar fick vi ialla-
fall, som vi presenterar här.

Madelene Asplund:

— Det var jätteroligt. För det
var precis lagom med lektioner
och friluftsliv. Vädret var vack-
ert och där fanns väldigt myck-
et snö. Det här vill jag gärna gö-
ra om flera gånger.

Angelita Kuhlberg:

— Det jag minns mest var fre-
dagskvällen för då fick vi göra
eget program. Oh, vad vi skrat-
tade. Det är verkligen roligt att
komma bort någonstans till-
sammans allihopa. Lektionerna
var också bra. Dom var lättför-
ståeliga.

Tomas Hellström:

— Det var både spännande och
roligt att vara i Norge. Skidtäv-
lingarna var ju något alldeles
speciellt för det var så mycket
snö. Lektionerna var intressan-
ta. Det tycker jag verkligen vi
ska göra om flera gånger.

SKOLVECKAN BLEV

Missionen hade den absolut största platsen

"Heaven is a wonderful place ..." veckans sång och nästan som
en signatur för veckan, sjöngs i stämmor om och om igen, och
ville nästan inte tystna där vi satt framför kaminen. En hemtrev-
lig brasa sprakade och värmdde och torkade förstås blöta kläder
och skor.

Platsen var Hurdal utan-
för Oslo i Norge och det var
alltså skolvecka. Under en
veckas tid levde vi avskilt
och isolerat från storstan,
och det var en annan värld
med mera natur och renare
luft som omgav oss under
den tid vi var skilda från bå-
de telefoner och tidningar.
Ja, en och annan tidning
nådde oss förstås och där
kunde vi läsa om att någon
kilometer bortanför där vi
hade en sådan underbar till-
flyktsort, så hade det just
hittats en gömma med va-
pen och hjälmar som ny-
nazisterna i Norge lagrat
upp. Vi var alltså inte helt
avskärmade från det som
hände när vi så kusligt och
brutalt påmindes om att
världen verkligen inte var nå-
gon idyll, även om vistelsen
i fjällen för oss blev en fan-
tastisk upplevelse.

Barnens första reaktion

var besvikelse över att det
var så långt till affären och
inte heller fanns det någon
kiosk där man kunde köpa
godis, men eftersom dagar-
na gick blev det inte så an-
geläget längre. Andra saker
intog den centrala platsen.
Visst var det sport, lek, skid-
tävlingar och annat kul. Men
först och sist var vi samlade
för att påminna varandra om

den uppgift vi som kristna
har.

Missionen hade den abso-
lut största platsen och en
som på ett verkligt och le-
vande sätt åskådliggjorde
det för oss var Margit D.
som tog oss med in i en pa-
kistansk familj och deras
väg till Kristus. Det var en
händelse med verklighets-
anknytning och vi fick ge-
nom Margits målande be-
skrivning ta del av en annan
kultur än vår. Med sin rika
erfarenhet av mission och
evangelisation inspirerade
hon både stora och små, när
hon berättade om männi-
skor hon mött och hur hon
fått ge dem evangelium.

Peter Ögrens lektioner
handlade också om skörde-
fältet och hur vi skulle se
skördefälten för att kunna
bedja om arbetare och
också själv vara villiga att
gå. Det allra viktigaste är ju

*Inte alla klarade backen ga-
lant. Här har Kjell Hellström
från Latorp gjort en vurpa.*

Ovan t.v.: Nej, det är inte Gustaf Wasa, utan Bo Högländer, som kommer ångande ner för backen.

Ovan t.h.: Madelene Asplund stortrivs, enligt egen utsago...

T.h.: Tripp, trapp, trull - uppifrån och ner: Joel, Martin och Alvar.

Kajsa Fredriksson:

— Ja, det var faktiskt roligt att komma till Norge. Mycket snö och intressanta lektioner. Man fick lära sej mycket och så vara ute mycket. Det värsta var att det var utedass, fast det kanske var nyttigt det också.

Fredrik Fredriksson:

— Det jag kommer ihåg mest var en lektion där vi undervisades om tre ord, eller det var en lektion för varje ord, SE, BED, och GÅ. Och så skidtävlingarna förstås — det var roligt. Lektionerna var också bra för det var så lätta ord. Mycket lättare än de som används i vanliga möten.

Alvar Dahlberg:

— Margits lektioner om en troende flicka i Pakistan var väldigt intressanta. Hon har ju varit i sådana länder och kan verkligen beskriva hur det är. Skidtävlingarna var förstås roliga. Vi hade möte också, det är bara tråkigt att vi inte kan släppa oss till för Gud som vi egentligen borde göra. Vi är väl blyga för varandra.

MISSIONSKONFERENS

Text: ULLA NÄSHOLM

att förmedla evangelium och HUR man på bästa sätt ska kunna göra det.

Det är svårt att i några korta rader fånga vad som hände och hur vi upplevde det, men jag måste nämna om frågorna som ungdomarna hade ställt. Frågorna lämnades in på lappar och sedan hjälptes vi åt att hitta svaren. Det var inte så lätt, frågorna var många och svåra.

Efter Bo Högländers bi-

belstudium om skapelsen var det många frågor som väcktes och det var uppförande att höra vad som rörde sig i hjärtana.

Det var först och främst bibliska frågor men det handlade också om familjen, barnen och det var kanske lite kort tid — en kväll — att ge utförliga svar på alla frågor.

Vädret var strålande, snön djup, solen sken, maten var fantastisk och ge-

menskapen fin! Alla var kort sagt överens om att det varit en underbar vecka. Och det får vi väl först och främst tacka Jan-Egil Hafsahl och syskonen i Norge som ställt upp på ett så fantastiskt sätt.

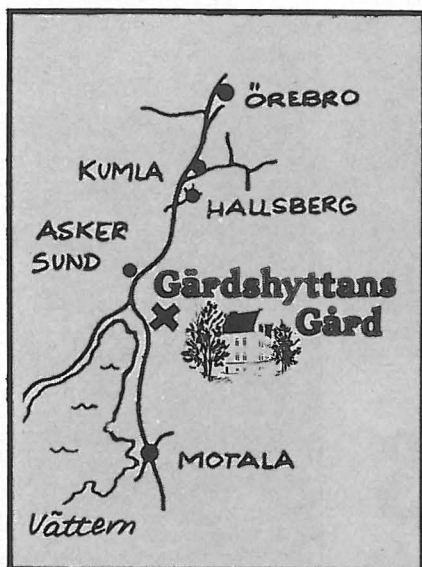
Applåderna ville aldrig tystna och Jan-Egil hade svårigheter att tala till punkt när ungdomarna under lördagen visade sin uppskattning genom att applådera och på det sättet visa sin tacksamhet och glädje. Jag tror att han förstod och kände att det var ett tack som kom från hjärta.

Under söndagen kom många flera och var med på mötet, som var det sista under veckan och då Jan-Egil predikade. På ett gripbart sätt och med hjälp av tavlan visade han på försoningen och vad den innebär. Vi reste hem förnyade och inspirerade och jag tror att veckan hade en större betydelse än vad vi kan se här och nu. Vi tackar Gud tillsammans med syskonen i Norge för att vi får vara med och verka för Jesus Kristus i de sista minuterna av den tid som är vår.

Välkommen till Maranatafolkets sommarkonferens i Gärdshyttan 11-19 juli '81

Riksväg 50 mellan Askersund och Motala

- Konferensdeltagare från flera världsdelar • Goda inkvarteringsmöjligheter •
- Plats för tält och husvagnar • Vacker natur och nära till Hargebaden •

UPPSTÅNDELSEN...

Forts. fr. sid. 11

icke för livet, utan för döden.

Därför måste han bli lydig det var den processen som han gick igenom. Han måste bli lydig intill döden. Och det sista provet han utsattes för, det är provet i Getsemane, där man räcker honom den kalk som han visste han måste tömma till botten. Lidandes kalken. Då utbrister han: "Fader är det möjligt så gånge denna kalk förbi. Dock ske icke min vilja utan din vilja". Ära vare Gud och Lammet. Han kunde ha gått ifrån Getsemane och rakt in i himlen för han var rättfärdig.

Åklagarmakten störtas

Han säger så här: "Nu kommer denna världens furste. I mig finnes intet som hör honom till". Vilken beännelse: — Intet som hör honom till. Därav så kan vi med bestämdhet framhålla att i kraft av sin egen rättfärdighet och det liv som han hade levtt inför Fadern, så kunde han ha krävt i Getsemane att få gå in i härligheten. Och vi hade haft ett alldeles utomordentligt föredöme, ett ideal vars höjder vi aldrig hade kunnat uppnå med alla våra strävanden. Men vad vi behövde var inte ett föredöme utan en försonare och därför så blev Jesus gjord till synd och han blev det lamm som borttager världens synd, som tar detta på sig.

Och här ligger sensationen. Här ligger det så otroligt och på samma gång så un-

derbara. Himmelen är vittne, Fadern är vittne, änglarna är vittnen, den Helige Ande är vittne. Evigheten och härligheten är vittne till vad som sker. Den Rättfärdige lider och eftersom Guds ärkefiende Satan är verkställaren utav det straffet och tillåter att den rättfärdige får lida och dö, har han förklarat sig själv vara orättfärdig. Och hela hans system är därigenom uppenbart som ett orättfärdigt och korrumperat system inför hela andevärlden.

Då appellerar Sonen till de himmelska krafterna och till de himmelska myndigheterna, ungefär som vi gör då vi har blivit dömda, när ett justitiemord har begåtts. Vi vänder oss till Justitiekanslern eller någonting sådant därför att domaren har fällt en felaktig dom. Eftersom Satan iscensatte detta justitiemord under den tid då Sonen befann sig i världen, så hade han inför hela universum, alla världigheter, förklarat sin egen orättfärdighet. Och ifrån det ögonblicket så störtades åklagarmakten. För då visade det sig att det var inte mänskligheten som var det ursprungligt orättfärdiga — det var Satan själv. Vilket budskap!

Därför tog han itu med Satan på ett sådant sätt att han blev uppenbarad och avslöjad som en skurk inför alla andevärlens furstar och världigheter. Som åklagare och med Guds egen lag kunde han hävda en viss rätt att behålla Abraham, Isak och Jakob. D v s de var i häfte, i förvaring. Och han kunde hävda en viss rätt att ta hand om det övriga släktet. Han kunde

hävda det rättmätiga i att de förvarades i häftet tills dom var utmätt och straffet verkställt. Men att med någon som helst rätt kunna hävda att Sonen, den Rättfärdige, skulle lida döden, det kunde han icke. För då måste han först bevisa inför himmelens världigheter inför alla dess härskare och myndigheter att Sonen hade förtjänat döden. Men han var rättfärdig. Han var granskad i himlen. Han var granskad på jorden. Till och med Pilatus måste erkänna att han inte hade gjort något orätt. Hans fiender som stod vid korset då mörkret sänkte sig över landet fick bekänna att denne var i sanning Gud Son. Ära vare Gud!

Han blev erkänd och bekänd i himlen. Och då han väldade till himmelens appellationsdomstol så heter det att han blev dömd till köttet, men i anden blev han rättfärdiggjord, eller förklarad rättfärdig. Han blev förklarad rättfärdig av högsta myndighet och därmed så hade Satan gjort bort sig för tid och evighet.

Och han skall få vara med om ytterligare en uppgörelse. Då kommer hela mänskligheten, alla de frälsta kommer tillsammans med sin frälsare. Alla de som under generationer hållits i förvar av Satan träder upp tillsammans med Jesus. Ty "Han kommer med sina mångtusén heliga" och då inträffar det förunderliga. Fångarna skall tillsammans med sin konung ta Satan till fånga. De frigivna och frisläppta fångarna skall arrestera Satan, som skall få gå dit han hade tänkt kasta den mänsk-

lighet han dragit på sig men inte kunde befria.

När han hade lämnat tiden, rummet, den då verksamma mänskligheten gick han ner i dödsriket. Och så här säger skriften — vi läser den 19:3 versen i 1 Petr. 3: "I anden gick han ock åstad och predikade för de andar som hölls i fängelse, för sådana som fordom voro ohörsamma, när Guds långmodighet gav dem anstånd i Noas tid, då när en ark byggdes, i vilken några få — allenast åtta personer — blev frälsta genom vatten."

Jesus predikade för en församling som är den största församling som någon har predikat för. Den näst största församlingen genom alla tider. Den största församlingen blir den som står slutfrälst på evighetens strand, som han skall välkomna in i den eviga härligheten.

I anden gick han åstad och predikade. Och så heter det vidare i det 3:dje kapitlets 6:e vers: "Ty evangelium blev förkunnat jämväl för de döda". Det står inte, att straffet blev proklamerat och bekräftat. Vad är evangelium? Det glada budskapet om befrielse. Och det här glada budskapet om befrielse blev av Herren Jesus själv predikat i dödsriket.

Jag kan inte tänka mig någonting underbarare. Han gick dit ner och så predikade han. Predikade för Abraham, Isak, och de börjar röra på sig. Se hur Abraham börjar röra på sig, Isak. Och de, Gud vare evigt lov, upplever att sömnen viker. Så predikade han för alla dem som hade varit ohörsamma under Noas tid, och sedan alla dem som hade varit ohörsamma från Adam till Kristus. Hela den mänskligheten som hade lidit döden i köttet. Själv led han döden i köttet. Den som har lidit i köttet har inte mer något att skaffa med synd. Så väpnar eder nu med ett sådant sinne. D v s det finns någonting timligt och det finns någonting evigt. Det finns ett straff som gäller tiden men det kan inte bli evigt förrän Jesus Kristus själv har konfirmerat det. Åt honom är överlämnad all makt och dömande myndighet.

Vår frälsare, min käre broder, han står i den positionen att han, med ett åklagar-ämbete som har rasat ihop på grund av korrumpation, har hela den frikännande makten och myndigheten. Han kan frikänna alla jordens dömda fångar ifrån tidens synd och elände och evighetens vända.

Uttåget ur dödsriket

Då vi läser här i fortsättningen så heter det i den trettonde versen:

"Ty att evangelium blev förkunnat jämväl för de döda, det skedde, för att dessa, om de än till köttet blevo dömda, såsom alla människor dömas, likväl till anden skulle få leva, såsom Gud lever."

Följaktligen sker det förunderliga: Jesus går ner i dödsriket, och så predikar han evangelium. Och där blir det vändor, födslovändor och ett oerhört uttåg. Lägg märke till hur bibeln presenterar Jesus i det skedet och det stadiet: Förstodde ifrån de döda. Han är först i himlen, han är först i tiden, han är först i evigheten. D v s han är begynnelsen till allt. Han är begynnelsen till skapelsen, han är begynnelsen

Forts. sid. 26

VÄGVISAREN

Text: Kjell Hägerman

Guds uppenbarelse

Genom erfarenheten och bibelordet vet vi att Gud inte står som åskådare till det historiska skeendet, utan han leder och styr historien fram mot mål han förutsett och förutbestämt. "Konungarnas hjärtan äro i Herrens hand såsom vattenbäckar, han leder dem varthelst han vill." (Ords. 21:1)

Paulus säger till folket i Lystra, att Gud "icke låtit sig vara utan vittnesbörd, ty han har bevisat eder välgärningar, i det han har givit eder regn och fruktbara tider från himmelen och så vederkvickt edra hjärtan med mat och glädje." (Apg. 14:17)

Man behöver inte vara jude, eller ha tillgång till de heliga skrifterna för att lära känna Gud. Ty även om man inte läst en enda rad i bibeln, så har ändå Gud uppenbarat sig på ett så överbevisande sätt att ingen människa kan säga att hon inte kände till Guds existens. Det heter ju sammanfattningsvis i Romarbrevet 1:20 att människan saknar varje ursäkt att inte söka Gud.

□ □ □

Men helt självklart har vi den mest fullständiga uppenbarelsen om Gud i bibeln. Syftet med bibeln är ju att ge människan orientering och vägledning i den mycket komplicerade värld hon lever i. Bibelfordet vill ju återföra människan till tro på den Gud hennes första föräldrar en gång övergav, då de i olydnad gick sin egen väg. Den gudsbild som vi inte kan få kunskap om någon annanstans än i Nya Testamentet är bilden av Gud som försonare. Det heter att:

"Gud bevisade sin kärlek till oss därigenom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare." (Rom. 5:8) "Det var Gud som i Kristus försonade världen med sig själv, han tillräknar icke människorna deras synder och han har betrott oss med försoningens ord." (1 Kor. 5:19)

Människans frälsning är alltså från början och till slut ett Guds verk.

"Det lagen inte kunde åstadkomma... det gjorde Gud." (Rom. 8:3)

Gud som älskar människan, planerar och genomför ensam hela detta väldiga försonings- och återlösningsverk. Även om människor vill anklaga och fördöma, så har ändå himmelens Gud skapat möjligheter för varje människa att uppleva förlåtelse och försoning.

Allt som har med arvssynd, och synd överhuvud taget att göra har Jesus burit "i sin kropp upp på korsets trä" (1 Petr. 2:24) och härigenom vunnit "en evig förlossning". (Hebr. 9:12) När då Jesus sammanfattar, och i en enda sats förklarar syndabegreppet säger han att; "synd — det är att inte tro på mig." (Joh. 16:9) Det som skiljer människan från Gud är alltså inte hennes missgärningar, utan hennes otro. Synden har Jesus burit, men för att tillägna sig denna försoning och bli delaktig av förlåtelsens gåva måste hon omvända sig och i tro ta emot Frälsaren. Ty det heter: "HAN är försoningen för våra synder." (1 Joh. 2:2) Jesus är alltså mer än bara förmedlare av försoningen. Han är också själva gåvan — den förkroppsligade försoningen.

□ □ □

Även om man inte har tillgång till den skrivna uppenbarelsen, och även om man inte kommer i kontakt med en enda människa som "betrotts med försoningens ord", så äger varje människa i alla fall någonting av Guds uppenbarelse. "Ty hans osynliga väsen, hans eviga makt och gudomshärlighet hava ända ifrån världens skapelse varit synliga i det att de kunna förstås genom hans verk, så äro de då utan ursäkt." (Rom. 1:20) Skapelsen vittnar! Och den vittnar om Gud. Varenda människa har fått kunskap om Gud. Och med hjälp av den kunskap skapelsen ger, måste människan sätta sig i rörelse, och börja prisa och tacka honom såsom Gud. Annars kommer kunskapen att förvandlas till ett kompakt och ogenomträngligt mörker. Dessutom bär ju människan ända ifrån födelsen med sig ett ljus, eller en lag i sitt hjärta. Samvetet. I Romarbrevet sägs det att: "Lagen är skriven i hennes hjärta. Därom utgöra också deras samveten ett vittnesbörd." (Rom. 2:14-15) Paulus påstår här att människan i och med skapelsen har en gudsrelation. Att hon äger rättsmedvetande, och genom samvetet kan skilja mellan gott och ont. Samvetet vittnar om att människan har ett personligt ansvar för sitt liv, och när hon anklagas eller försvaras av samvetet är det egentligen bara ett varsel om att Gud en gång skall kalla henne att avlägga räkenskap för sina gärningar. (Rom. 2:16, Pred. 11:9)

Gud har uppenbarat sig, gett människan ljus och vägledning, så hon kan treva sig fram till honom. (Apg. 17:26) I Ordspråksboken heter det att: "Den rättfärdiges stig är lik gryningens ljus som växer i klarhet till dess dagen når sin höjd." (Ords. 4:18) Och Jesus lovar att: "Var och en som beder, han får, och den som söker, han finner, och för den som klappar skall varda upplåtet." (Matt. 7:8)

Människa, tag vara på din kunskap. Sök Gud och bli frälst. "Ty var och en som åkallar Herrens namn, han skall varda frälst." (Rom. 10:13)

LEIF BYTTE ...

Forts. fr. sid. 3

graders värme eller 20 minusgrader. Allt har man fått prova på.

Skolan mardröm

Under tiden på Humlegården hjälpte Anette systrarna sköta hushållet och deltog också lite i hemundervisningen. För henne innebar det något fantastiskt att få hjälpa till med undervisningen. Eftersom hon själv upplevt en mycket arbetsam skoltid så ser hon det positiva i hemundervisningen på ett särskilt sätt.

— Ja, själv ser jag min skoltid som en enda lång mar-

dröm. Jag var mycket ensam och ständigt utsatt för mobbing. Det var väl inte bara för att jag var frälst. Jag var t ex inte lika modernt klädd som mina kamrater och det gjorde väl att jag inte blev accepterad som en av dem. I skolan ska ju alla vara lika. Det är en oskriven lag. Är en annorlunda då blir den ständigt utsatt för kamraters hån, säger Anette.

— Vi ska ha helt andra värderingar för våra barn. De måste lära sej att människor kan vara olika. Framför allt måste vi ge dem en verklig tro på Gud. Det som räddade mej var den innerliga kontakt med Gud som jag hade. Varje morgon och eftermiddag bad jag och läste bi-

beln. Det var kontakten med Jesus som gjorde att jag orkade med skolan och atmosfären där.

Leif berättar många episoder från tiden på Humlegården som egentligen bara de kan fylla ett helt Midnattsrop. Men nog förstår man att det både varit en kampfylld och välsignelserik tid. Leif har fått ändra inställning på många väsentliga punkter i livet. Ett praktiskt exempel är bl a hur han fått lära sej att inte betrakta arbete som något nödvändigt ont (vilket ju är det vanliga synsättet), utan till och med älska det.

Ser vägen klart

Efter tre år på Humlegården var

det dags för nästa uppbrott. Nu var Jönköping målet. Syskonen där nere hade fått ansvaret för ett hotell och både Leif och Anette upplevde det som Guds vilja att flytta ner och hjälpa syskonen i arbetet. För att få det bekräftat reste de ner för att delta i arbetet under en vecka och då blev det klart att det var i Jönköping de skulle göra nästa insats. Leif arbetar som portier på Park Hotell, ett omväxlande och intressant arbete. De bor tillsammans med Peter och Maj-Christine i ett litet hus på "berget" i Huskvarna. Fast de längtar efter ett större hus där alla syskonen kan bo tillsammans. ■

KLIPP ALLA TRÄDAR...

Forts. fr. sid. 17

Då förstår man ordet i Johannes evangelium som säger:

"Var och en som dricker av detta vatten, han bliver törstig igen, men den som dricker av det vatten jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta, utan det vatten jag giver honom skall bliva i honom en källa, vars vatten springer upp med evigt liv".

Tänk att jag är frälst av NÅD, tänk att jag får lära känna min himmelske Fader på ett så underbart sätt. Ja, då blir det levande för en. Men först måste vi förstå och förnimma att Gud är HELIG, annars kan aldrig nåden bli levande för oss. Guds helighet är en ofattbar och underbar gåta. Guds hela VARA, är en fantastisk och outgrundlig verklighet. Se dej omkring och förnimm vem han är:

Fantasirik: Vår tids moderna engångsförpackningar är väl ingenting jämfört med den förpackning ägget, bananen, apelsinen o s v befinner sej i.

Humoristisk: Se vilka olika sorters människor han skapat. För att inte tala om alla lustiga djurarter...

Majestätisk: Se på de höga bergen, de djupa dalarna, den eldröda solnedgången. Ja, det finns så många områden vi skulle kunna räkna upp. Han är allt. Universums suveräne segrare. Och så har Han omsorg om lilla mej. När man förstår detta, ja, då vill man jubla, hoppa och dansa... om man bara vågade. Och vi måste börja våga och i Jesu namn driva människofruktan på flykten. (Se Joh. 4:18)

Men börja lära känna Honom, gör som lärjungarna gjorde, träd fram till Honom och lyssna till Hans undervisning. Du kommer att bli förvånad över att du kan lära känna Honom ännu mer, ännu intensivare och uppleva hur du också blir styrkt att möta olika situationer i vardagslivet. Vi måste träna våra andliga öron så vi kan höra Hans röst alltid och överallt. Då kan Han göra oss till verkliga övervinnare. ■

UPPSTÄNDELSEN

forts. fr. föreg. sida

till befrielsen, till allt. Han är begynnelsen till förlösningen. Han är förstlingen av det — förstlingen. Ära vare Gud. Och vad är förstlingen? Jo, det är det första utav en hel serie exakt likadana.

Med andra ord, har en blivit förverkligad, då finns det möjligheter för alla andra. Vi brukar säga: om rövaren kunde bli frälst, då kan vem som helst bli frälst. Det tycker jag är en väldigt dålig jämförelse. Jag skulle hellre vilja säga: Kom Jesus till himlen, finns det en människa i himlen, då kan jag bli löst. Jesus Kristus är uppstånden ifrån de döda med avseende på alla dimensionerna. Han föddes ut ur dödsriket och gick in i sin kropp, som förvandlades.

Jesus är sann Gud och sann människa. D v s han är den första människan som har kommit in i tronhimlen. Det är det som sker som vi kan läsa om i Psalmen 24. Det är det som gör att evighetens väldige håller andan. Det är en alldeles så märklig stämning i himlen, då Jesus kämpar sin våldsamma strid på jorden. Det är förstämning. Man sänker sina huvuden i vemod och sorg. Man ser hans lidande. Man hör hans lidande. Fader, min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig. Hela himlen är förstämd. Man tycker det är stämning och portarna, d v s makthavarna i de stora rådsförsamlingarna, du vet Lot satt i porten, Boas löste Rut i porten.

Och detta är liksom en bild utav den himmelska makten och myndigheten som äger rum i porten. Där sker alla avgöranden.

Och när Sonen utkämpar sin våldiga kamp så är det förstämning, vemod, i höjden. Han ropar: **"Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"** Det är ett becksvalt mörker. Helvetets krafter är lösa och har fångat in Sonen som inte har gjort sig skyldig till något ont. Och himmelens våldiga som inte kunde blicka in i försoningens dimensioner och verkligheter är förskräckta och förstämda, förvånade.

Intåget i himlen

Då plötsligt så tonar det genom rymden och himlarna ett triumfatoriskt rop, en segersignal. Det ropas: **"Höjen I portar Edra huvuden, höjen Eder I eviga dörrar för att ärans konung må draga därin"**. Sonen, människosonen, gudasonen iklädd härlighetskroppen — dock kropp — är på väg hem. Och nu kommer han, halleluja, som anförare för skaror som han har tagit som segerbyte. **"Höjen I portar Edra huvuden, höjen Eder I eviga dörrar"**. Dörrarna hade varit små och trånga. Ingen hade kommit in, ingen människa. Det var så trångt. Ingen kunde komma in. Det fanns ingen rättfärdig. Man hade försökt men inte nått fram. Och om man hade nått fram till porten, så kom man icke in igenom den. Det var för trångt. Kraven var för höga. Människligheten kunde inte uppfylla dem. Man var utestängd.

Den enda som överhuvudtaget hade möjligheter att gå in och göra föreställningar, det var Satan som i olika situationer uppvaktade Gud för att anklaga människorna. Och därigenom binda dem i deras synder. Men nu ropas det genom evighetens alla regioner: **"Höjen I portar edra huvuden"**.

Det är slut på förstämning, sorg och vemod. Man intar sin resning och hållning och ser hur dörrarna vidgas. De vidgas för Sonen kommer in, men inte bra sonen utan också de heliga och härliga ifrån dödsriket, som har tagit emot evangelium och gjort Jesus till Konung. Nu kommer de in. Och sedan den dagen är portarna öppna så vi kan komma in. Det är vidgat. Så nu kan du komma in. Och hur långt in kan du komma? Du kan komma ända in till nådens tron, ända in till Fadern. Pris ske Gud.

Detta är frälsning. Frälsning är gemenskap med Gud. Frälsning är att äga ett hem. Frälsning är att ha syskon. Frälsning är att ha medborgarskap i evigheten. Frälsning är att äga en stad, en huvudstad, en hemstad. Frälsning är att äga värdighet, härlighet, ära och makt i gemenskap med honom som Gud själv gav oss.

Det är därför vi väntar honom tillbaka för att han skall slutföra frälsningsverket. Och kröna sin egen församling i härlighet. Väntar du honom, älskar du honom, älskar du hans ord. Låt oss tillbedja honom. Snart är han här. Amen! ■

AKTUELLA BÖCKER

Paul E. Billheimer:

GUDS ÖGONSTEN

Kapitelrubriker: Universums yttersta mål: Guds församling — Guds avsikt med församlingen: upphöjelse — Bönens mysterium — Den auktoritet som Kristus ger — Den juridiska grunden till församlingens auktoritet — Kristi dynamiska seger — Problemet med obesvarad bön — Problem för tron — Ett ordnat böneliv.

Pris 25:- kr. inkl. moms

Watchman - Nee:

NYHET!

DEN GODA BEKÄNNELSEN

Kapitelrubriker: Bön — Att gå upp tidigt — Offentlig bekännelse — Skild från världen. 50 sidor.

Pris 19:- kr. inkl. moms

Watchman - Nee:

ETT LEVANDE OFFER

Kapitelrubriker: Att sätta punkt för sitt förflutna — Att sälja allt — Att helga sig — Att studera bibeln. 48 sidor.

Pris 19:- kr. inkl. moms

Watchman - Nee:

BED SÅ HÄR

Kapitelrubriker: Församlingens bönetsjänst — Bed så här. 38 sidor.

Pris 13:- kr. inkl. moms

Beställ från: Klara Toner, Box 344, 101 24 Stockholm

Månadens kassett 1980 - 81

1980:

Jan. KB 800120

FÖRSAMLINGENS GRUND

A. Imsen

Febr. KB 800313

URKRISTET GUDSTJÄNST-

LIV NU! 1

A. Imsen

Mars RMK 800409

KRAFTEN FULLKOMNAS I SVAGHET

A. Imsen

April RMK 800416

URKRISTET GUDSTJÄNST-

LIV NU! 2

A. Imsen

Maj RMK 800521

JESUS ÄR LIVET FÖR MIG

Väckelsemöte

Juni RMK 800702

LAODICEA

Pred. A. Imsen

Juli KB 800717

GUD SATTE FIENDSKAP

A. Imsen

Aug. KB 800831

MISSIONS- OCH AVSKEDS-MÖTE för Stina Fridolfsson

Sept. RMK 800907

VEM FOSTRAR DINA BARN?

A. Imsen

Okt. KB 801021

JESUS KOMMER — VILKET ÄR FÖRSAMLINGENS

TECKEN?

G. Andersson

Nov. KB 801123

VÅRA LAMPOR SLOCKNA

A. Imsen

Dec. KB 8010101

VAR SKALL BARNEN FOSTRAS?

A. Imsen

1981:

Jan. KB 801011

"INTE LIKA HOPEN AV MÄNNISKOR"

Pred. A. Imsen

Febr. KB 8010301

DEN TÄVLINGSKAMP SOM ÄR OSS FÖRELAGD

Pred. Jan-Egil Hafsahl

Mars KB 8010315

ATT VÄNTA JESUS TILLBAKA

A. Imsen

Pris 25:- kr./st. inkl. moms

Beställ från
KLARA TONER

Box 344
101 24 Stockholm
08/235 230

Midnattsropet

Nästa nummer

Tema: INVANDRARE

"INGEN ÄR GOD UTOM GUD..."

Av Dickran Demir

"SOM ETT LJUS I MÖRKRET..."

Yuhannun Uzel berättar

Ett helt uppslag på ARABISKA, TURKISKA, ENGELSKA, TYSKA, SPANSKA, FRANSKA o. FINSKA

Intervjuer med invandrare som mött evangelium

Prenumerera NU!

Passa på att prenumerera nu när det händer så mycket nytt i Midnattsropet.

Tidningen med en klar evangelisk linje — det väckelsekristna språkröret i Sverige — kommer då till dig var tredje vecka sprängfyllt av väckande, informerande och uppbyggande läsning.

Sänd in kupongen redan idag.

Jag vill prenumerera på tidningen Midnattsropet

☐ Helår 60:- ☐ Halvår 32:- ☐ Kvartal 17:-

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr:

Tel: /

Sänd kupongen till:

MIDNATTSROPET, Box 344, 101 24 Stockholm, Tel. 08-23 52 30

■ ■ Solen skiner ifrån en klarblå himmel ner på de smala gatorna i Jerusalem, vilka sjuder av liv och rörelse. Mycket folk är i farten, den stora helgen börjar snart. Många saker skall ordnas innan allt är klart för att fira påsk.

Hösten och vintern har varit oroliga, politiskt och ekonomiskt sett, och det har blivit en del militära förvecklingar den senaste tiden uppe i norr, vid gränsen till Libanon, ja, även inne i södra Libanon.

Ja, härnere i Israel har vi fått ett nytt mynt, det israeliska pundet (liran) är utbytt mot det urgamla judiska myntet shekeln, eller sikeln, som vi säger. Det innehåller lika mycket silver och väger lika mycket som det gamla myntet gjorde. Annars är det rent bedrövligt ekonomiskt sett, Inflationen är näst högst i världen, vilket innebär att priserna stiger varje vecka. I stort följer dock lönerna priserna, men landets ekonomi försämras allvarligt under tiden.

Och så blir det nyval i sommar. Inför det ekonomiska trycket höll inte regeringen Begin ihop längre, och nu väntar det "gamla" arbetarpartiet i kulisserna att få ta över "makten och härligheten".

Men nu är det snart påsk, och lugnet kommer att lägga sig över städer och byar, ja, hela landet med undantag av alla "pilgrimer" som kommit hitner för att fira påsk.

Fira påsk? Varför då? Vad hände egentligen den gången Mose och Aron fick befallning av Herren Gud att tala till Faraos om att han skulle släppa folket fritt?

Ett folk som invandrat från främmande land, men som nu under ett års tid kommit med många krav om befrielse från slavarbetet och få rätt att vandra ut i öknen för att hålla högtid åt Herren. Men hittills har Faraos, Egyptens härskare inte varit speciellt mycket, endast taktiska förändringar och förhållningar. Men den där kvällen, närmare bestämt den 14:e dagen i den första månaden, när lammet var slaktat och alla familjerna var samlade var för sig. Men vilken syn! Alla var resklara, med manteln uppfästad kring höfterna, skorna på fötterna och staven i handen, färdiga att dra iväg ut i öknen. Inte nog med det, utan husfadern hade strukit dörrposterna med det slaktade lammets blod. Och under dessa förhållanden skulle man äta av det stekta lammet, det osyrade brödet tillsammans med bittra örter.

Men varför allt detta?

Herren undervisade Mose om allt som hörde till uttåget och

dess förberedelser. Herren sa: "Det är Herrens påsk". (PE-SACH) Herren skulle låta 'Fördäraren' GÅ FÖRBI och så SKONA alla som var innanför de blodbestruckna dörrarna. Annars hemsöktes alla av 'Fördäraren' och allt förstött både bland människor och boskap dog.

Det är en verklig åminnelse, en Herrens högtid, som skulle firas släkte efter släkte för evärdlig tid, för att påminna folket om att Herren GICK FÖRBI Israels barns hus.

Detta är en förebild till det stora uttåget, uttåget från ett nu lika verkligt 'Egypten'. Ty uttåget från VÄRLDEN måste upplevas konkret och verkligt av varje människa som skall vara med om SANN BEFRIELSE från synd och trädom. Skillnaden är den att istället för att många lamm slaktas, så har GUDS LAMM blivit slaktat en gång för alla gånger. Ty Guds Lamms blod finns tillgängligt för ALLA människor, så att INGEN behöver drabbas av Guds Vrede genom 'Fördäraren'. Vi måste äga Guds Lamms kött och dricka hans blod för att bli delaktiga av Herrens PESACH.

Ingen fördömdelse, ingen förbannelse, ingen synd när den människa som låter Jesus, Guds Lamms, blod rena och befria henne. Utan det blodets beskydd kommer människan att drabbas av sin egen olydnads- och försummelsesynd vilket leder till död. Inte bara fysisk död, utan i första hand den andliga döden.

Men Gud ger oss i Jesus Kristus det andliga livet och gemenskap. Ty på Golgata kulle ägde det stora uttåget rum, då, när Jesus köpte med sitt eget blod hela mänskligheten fri ifrån Satan = Åklagaren åt Herren Gud. Du och alla människor kan få uppleva påsk i sitt liv, därigenom att ni förstår = tror att Jesu blod är strukit på era hjärtans dörrposter. 'Fördäraren' måste då SKONA ER, han GÅR FÖRBI. (pesach)

När jag ser mig omkring på alla glada människor på gatorna undrar jag, har 'Fördäraren' kommit eller inte. 'Gud har inte bestämt om oss att vi skall drabbas av vredesdom, utan bli frälsta genom Jesus Kristus. Men vredesdomen kommer över alla som inte tagit emot Honom.

Låt din kunskap om pesach förlängas i sann frigörelse, upplev Jesus i ditt liv till räddning undan vreden.

Påsk i Jerusalem

Text: GUNNO ANDERSSON

GUNNO ANDERSSON
i Jerusalem